EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2021 07 14
COM(2021) 557 final

2021/0218 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2001, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1999 ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/70/EB ir panaikinama Tarybos direktyva (ES) 2015/652

{SEC(2021) 657 final} - {SWD(2021) 620 final} - {SWD(2021) 621 final} - {SWD(2021) 622 final}

AIŠKINAMOJI DALIS

1. PASIŪLYMO BENDROSIOS APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

Europos žaliojo kurso komunikate nustatytas tikslas iki 2050 m. neutralizuoti poveikį klimatui taip, kad būtų prisidedama prie Europos ekonomikos stiprinimo, jos augimo ir darbo vietų kūrimo. Šiuo tikslu išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį iki 2030 m. reikia sumažinti 55 %, kaip 2020 m. gruodžio mėn. patvirtino Europos Vadovų Taryba. Todėl gerokai didesnę integruotos energetikos sistemos dalį turi sudaryti atsinaujinantieji energijos ištekliai. Dabartinis ES tikslas pasiekti, kad iki 2030 m. bent 32 % energijos būtų gaunama iš atsinaujinančiųjų išteklių, nustatytas Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvoje (RED II), nėra pakankamas ir jį reikia padidinti iki 38–40 %, kaip numatyta Klimato politikos tikslo įgyvendinimo plane (angl. *Climate Target Plan,* CTP). Kartu, norint pasiekti šį didesnį tikslą, reikia naujų papildomų priemonių įvairiuose sektoriuose, atsižvelgiant į Energetikos sistemos integravimo strategiją, Vandenilio strategiją, Jūrų atsinaujinančiosios energijos strategiją ir Biologinės įvairovės strategiją.

Bendrieji RED II peržiūros tikslai yra iki 2030 m. padidinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimą, skatinti geresnę energetikos sistemų integraciją ir prisidėti prie klimato ir aplinkos tikslų, įskaitant biologinės įvairovės apsaugą, taip sprendžiant kartų problemas, susijusias su visuotiniu atšilimu ir biologinės įvairovės nykimu. Ši RED II peržiūra yra būtina siekiant didesnio klimato tikslo, taip pat apsaugoti mūsų aplinką ir sveikatą, sumažinti mūsų energetinę priklausomybę ir prisidėti prie ES pirmavimo technologijų ir pramonės srityse, kartu kuriant darbo vietas ir skatinant ekonomikos augimą.

• Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis

RED II – pagrindinė ES priemonė, kuria siekiama skatinti naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją. RED II peržiūros negalima vertinti atskirai. Tai platesnės veiklos, kuri turi įtakos kitiems energetikos ir klimato srities teisės aktams ir politikos iniciatyvoms, dalis, kaip nurodyta Europos žaliojo kurso gairėse ir Komisijos 2021 m. darbo programoje „Pasirengimo įgyvendinti 55 % tikslą priemonių rinkinys“ (angl. *Fit for 55 package*). Pasiūlymas peržiūrėti RED II atitinka:

i. ES šiltnamio efektą sukeliančių dujų apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą, nes anglies dioksido apmokestinimo sistema geriausiai veikia kartu su reglamentavimo priemonėmis;

ii. Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą, kuria prisidedama prie efektyvaus atsinaujinančiųjų išteklių energijos vartojimo galutinio energijos suvartojimo sektoriuose;

iii. Pastatų energinio naudingumo direktyvą, kuria užtikrinami atitinkami energinio naudingumo reikalavimai, susiję su atsinaujinančiąja energija;

iv. Ekologinio projektavimo direktyvą, kuria vartotojai skatinami atsisakyti prietaisų, kuriems naudojamas iškastinis kuras;

v. Žemės naudojimo, žemės naudojimo keitimo ir miškininkystės reglamentą, kuriuo ekonominės veiklos vykdytojams teikiamos paskatos įgyvendinti išmetamųjų teršalų absorbavimo projektus, kurie gali būti biomasės šaltinis;

vi. Energijos mokesčių direktyvą, kuria užtikrinama, kad kainomis būtų skatinama tvari praktika ir teikiamos paskatos gamybai bei vartojimui;

vii. Pastangų pasidalijimo teisės aktą, kuriuo nustatomi privalomi išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų (ŠESD) kiekio mažinimo tikslai sektoriuose, kuriems taikoma RED II, pvz., transporto, pastatų, žemės ūkio ir atliekų;

viii. Degalų kokybės direktyvą, kuria remiamas atsinaujinančiųjų išteklių ir mažo anglies dioksido pėdsako degalų naudojimas transporto sektoriuje;

ix. Alternatyviųjų degalų infrastruktūros direktyvą, kuria remiamas alternatyviųjų degalų infrastruktūros, įskaitant elektrinių transporto priemonių įkrovimo prieigas ir gamtinių dujų bei vandenilio pildymo punktus, diegimas;

x. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl transeuropinės energetikos infrastruktūros gairių, kuriuo panaikinamas Reglamentas (ES) Nr. 347/2013[1].

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMAS IR PROPORCINGUMAS

• Teisinis pagrindas

Pasiūlymas visų pirma grindžiamas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo[2] (SESV) 194 straipsnio 2 dalimi, kuria nustatomas teisinis pagrindas siūlyti priemones naujoms ir atsinaujinančioms energijos formoms plėtoti, o tai yra vienas iš SESV 194 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytų Sąjungos energetikos politikos tikslų. RED II, kuri bus iš dalies pakeista šiuo pasiūlymu, taip pat buvo priimta 2018 m. pagal SESV 194 straipsnio 2 dalį. Siekiant iš dalies pakeisti SESV 114 straipsniu pagrįstą Direktyvą 98/70/EB dėl degalų kokybės, kaip vidaus rinkos teisinis pagrindas pridedamas ir šis straipsnis.

• Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)

ES veiksmų poreikis

Tikslo užtikrinti ekonomiškai efektyvią spartesnę tvarios atsinaujinančiųjų išteklių energijos plėtrą labiau integruotoje energetikos sistemoje valstybės narės vienos negali deramai pasiekti. Reikalingas ES požiūris, pagal kurį valstybės narės, turinčios skirtingus užmojus, būtų tinkamai skatinamos suderintai paspartinti energetikos pertvarką pereinant nuo tradicinės iškastinio kuro energetikos sistemos prie labiau integruotos ir efektyviai energiją vartojančios energetikos sistemos, pagrįstos atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamyba. Atsižvelgiant į skirtingą valstybių narių energetikos politiką ir prioritetus, labiau tikėtina, kad ES lygmens veiksmais, o ne vien nacionaliniais ar vietos lygmens veiksmais, bus užtikrintas reikiamas didesnis atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimas.

ES pridėtinė vertė

ES veiksmais atsinaujinančiųjų išteklių energijos srityje kuriama pridėtinė vertė, nes jie yra veiksmingesni ir efektyvesni už atskirų valstybių narių veiksmus, todėl išvengiama fragmentiško požiūrio ir suderintai sprendžiamas Europos energetikos sistemos pertvarkos klausimas. Jais užtikrinamas grynasis išmetamo ŠESD kiekio ir taršos mažinimas, apsaugoma biologinė įvairovė, pasinaudojama vidaus rinkos teikiama nauda, visapusiškai išnaudojami masto ekonomijos ir technologinio bendradarbiavimo Europoje privalumai ir investuotojams suteikiama tikrumo dėl ES masto reglamentavimo sistemos. Tai, ar atsinaujinančiųjų išteklių energija sudarys didesnę ES galutinės energijos suvartojimo dalį, priklauso nuo kiekvienos

[1] COM(2020) 824 *final*.
[2] OL C 326, 2012 10 26, p. 1.

valstybės narės nacionalinio įnašo. Šie veiksmai bus platesnio užmojo ir ekonomiškai efektyvesni, jeigu bus grindžiami bendra teisine ir politine sistema.

- **Proporcingumo principas**

Tinkamiausias politikos galimybių rinkinys laikomas proporcingu ir, kiek įmanoma, grindžiamas dabartine politikos struktūra. Pagal keletą politikos galimybių nustatomas tikslas ar lyginamasis indeksas, kurį reikia pasiekti, tačiau priemones šiems tikslams pasiekti turi pasirinkti pačios valstybės narės. Atsižvelgiant į būtinybę siekti poveikio klimatui neutralumo, laikoma, kad pusiausvyra tarp įpareigojimų ir valstybėms narėms suteikto lankstumo, kaip pasiekti tikslus, yra tinkama (žr. prie šio pasiūlymo pridėto poveikio vertinimo 3.3 ir 7.5 skirsnius, SWD(2021) XXX).

- **Priemonės pasirinkimas**

Šis pasiūlymas teikiamas dėl iš dalies keičiančios direktyvos. Atsižvelgiant į tai, kad RED II buvo priimta palyginti neseniai, atliekant šią RED II peržiūrą apsiribojama tik tuo, kas laikoma būtina siekiant ekonomiškai efektyviai prisidėti prie Sąjungos 2030 m. klimato srities užmojo, ir ji nėra visapusiška direktyvos peržiūra, todėl išdėstymas nauja redakcija nėra tinkamas.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTAISIAIS SUBJEKTAIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotaisiais subjektais**

Konsultavimosi būdai, pagrindiniai tiksliniai sektoriai ir bendras respondentų apibūdinimas

Siekiant išgirsti suinteresuotųjų subjektų atsiliepimus, nuo 2020 m. rugpjūčio 3 d. iki rugsėjo 21 d. buvo paskelbtas įžanginis poveikio vertinimas (veiksmų gairės) ir buvo gauti 374 suinteresuotųjų subjektų atsakymai iš 21 valstybės narės ir septynių ES nepriklausančių šalių. Daugiausia atsakymų pateikė įmonės ar verslo asociacijos, toliau – nevyriausybinės organizacijos, anoniminiai asmenys ir piliečiai. Be to, 2020 m. lapkričio 17 d. Komisija, laikydamasi savo Geresnio reglamentavimo taisyklių, pradėjo viešas konsultacijas internetu, kurios truko 12 savaičių. Jose pateikti pasirenkamųjų atsakymų ir atviri klausimai, apimantys daugybę temų, susijusių su RED II peržiūra. Iš viso gauti 39 046 atsakymai. Suinteresuotųjų subjektų nuomonės taip pat buvo surinktos per du praktinius seminarus: pirmasis įvyko 2020 m. gruodžio 11 d. (beveik 400 dalyvių), o antrasis – 2021 m. kovo 22 d. (beveik 1 000 dalyvių).

Suinteresuotųjų subjektų nuomonių santrauka

Viešose konsultacijose internetu dauguma (80 %) atsakiusiųjų pirmenybę teikė didesniam atsinaujinančiųjų energijos išteklių tikslui pagal Klimato politikos tikslo įgyvendinimo planą (43 %) arba dar didesniam tikslui (37 %). 61 % pritarė privalomam tikslui tiek ES, tiek nacionaliniu lygmeniu. Transporto ir šildymo bei vėsinimo sektoriai – du daugiausia dėmesio sulaukę sektoriai, kuriuose, kaip manoma, būtinos papildomos pastangos, ir dauguma pritarė, kad abiejuose sektoriuose būtų siekiama didesnių, bent Klimato politikos tikslo įgyvendinimo plane nustatytų, tikslų. Daugiau nei 38 000 dalyvių atsakymuose prašyta to paties dalyko – pašalinti biomasę iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių sąrašo ir nustatyti, kad bioenergija gali būti gaminama tik naudojant vietoje turimas atliekas ir liekanas, o profesinių sąjungų, verslo ir daugumos valdžios institucijų atstovai pageidavo nekeisti dabartinių tvarumo kriterijų, taikomų biomasei.

Rengiant įvairias su atitinkamomis politikos sritimis susijusias politikos galimybes poveikio vertinime buvo atsižvelgta į suinteresuotųjų subjektų nuomonę, išreikštą viešose konsultacijose internetu ir praktinių seminarų metu.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Techninė parama atsinaujinančiųjų energijos išteklių politikos plėtros ir įgyvendinimo srityje buvo užtikrinta išorės rangovų „Trinomics“ atliktu tyrimu. Įrodymų bazę taip pat sudarė Klimato politikos tikslo įgyvendinimo plano poveikio vertinimas ir Komisijos atliktas valstybių narių nacionalinių energetikos ir klimato srities veiksmų planų vertinimas bei 2020 m. atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimo pažangos ataskaita.

Be to, poveikio vertinimas buvo pagrįstas šiais tyrimais:

- „Techninė parama atsinaujinančiųjų energijos išteklių politikos plėtros ir įgyvendinimo srityje. Didesnis efektyvumas integruojant sektorius“;
- „Vėsinimas naudojant atsinaujinančiuosius energijos išteklius pagal pataisytą Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvą“;
- „Patalpų šildymas naudojant atsinaujinančiųjų išteklių energiją pagal persvarstytą Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvą“;
- „Priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo šilumos ir vėsumos tiekimo sektoriuje politikos rėmimas“;
- „Centrinio šildymo ir vėdinimo rinkų ir reguliavimo sistemos“;
- „Pastatų erdvės šildymo elektrifikavimo galimybės ir lygiai“;
- „Atsinaujinančio šildymo ir vėsinimo sąsajos, priemonės ir orientyrai, skirti įgyvendinti atnaujintą Atsinaujinančios energijos direktyvą ir visišką priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimą iki 2050 m.“;
- „Atsinaujinančio skysto ir dujinio ne biologinės kilmės transporto kuro (RFNBOs) ir perdirbto anglies kuro potencialo vertinimas ir techninė pagalba sudarant metodiką, kuria nustatoma atsinaujinančios energijos iš RFNBOs dalis ir sukuriama papildomumo transporto sektoriuje sistema“;
- „Leidimų ir administracinių procedūrų supaprastinimas atsinaujinančiųjų energijos išteklių įrenginiams“;
- „Techninių reikalavimų nustatymas ir kilmės garantijų standartizavimo proceso palengvinimas vadovaujantis Direktyva (ES) 2018/2001“;
- „Techninė galimybių nustatyti ES masto ekologinį ženklą, siekiant skatinti naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją iš naujų įrenginių, vertinimo pagalba“;
- „Naujų žaliavų pažangių biodegalų gamybai galimybių įvertinimas“ (ENER C1 2019-412);
- „Parama įgyvendinant nuostatas dėl ILUC, nustatytas atsinaujinančios energijos direktyvoje“ (ENER/C2/2018-462);
- „Medienos biomasės naudojimas energijos gamybai ES“ (Jungtinio tyrimų centro ataskaita, 2021 m. sausio mėn.);

- „Pirminės apžvalgos tyrimas, kuriame nustatomi Sąjungos skystųjų ir dujinių transporto degalų atsekamumo duomenų bazės techniniai reikalavimai ir galimybės“.

Poveikio vertinimas

Kartu su pasiūlymu pateiktas poveikio vertinimas buvo parengtas remiantis modeliavimu ir suinteresuotųjų subjektų bei tarpžinybinės grupės indėliu. 2021 m. kovo 10 d. ataskaita buvo pateikta Reglamentavimo patikros valdybai 2021 m. balandžio 19 d. Reglamentavimo patikros valdyba pateikė pirmąją nuomonę dėl poveikio vertinimo, o pakartotinai pateikus poveikio vertinimą, antroji nuomonė buvo pateikta gegužės 19 d.

Atsižvelgiant į tai, poveikio vertinime buvo išanalizuotos įvairios galimybės, kuriomis pasinaudojus peržiūrėta RED II, kuri sudaro platesnio pasirengimo įgyvendinti 55 % tikslą (angl. *Fit for 55*) politikos priemonių rinkinio dalį, galėtų būtų veiksmingai ir efektyviai prisidėta prie atnaujinto tikslo įgyvendinimo.

Aptariant **bendrą atsinaujinančiųjų išteklių energijos tikslo** lygį, nuline galimybe (jokių pakeitimų) nebūtų nustatyta jokių priemonių užtikrinti, kad būtų įgyvendintas ES atsinaujinančiųjų išteklių energijos tikslas, pagal kurį ši energija turi sudaryti bent 38–40 % galutinės energijos suvartojimo dalį. Pasirinkus 2 galimybę (daugiau nei 40 % tikslas) galėtų būti viršyti klimato tikslai ir atsirastų nesuderinamumas su kitomis ES teisinėmis priemonėmis. Taigi 1 galimybė (minimalus 38–40 % tikslas) neturi trūkumų, todėl yra tinkamiausia ir veiksminga galimybė. Aptariant tikslo pobūdį, pasirinkus 1 galimybę (privalomų nacionalinių tikslų) būtų veiksmingiausiai užtikrinta didesnė atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalis, tačiau iškiltų subsidiarumo problemų. Svarbus pagrindas siekiant atsinaujinančiųjų energijos išteklių tikslo – dabartinis energetikos sąjungos valdymo procesas. Pirmasis nacionalinių planų peržiūros proceso ciklas, baigtas 2020 m., pasirodė esantis veiksmingas, nes, vertinant bendrai, nacionaliniai įnašai buvo pakankamai plataus užmojo, kad būtų pasiektas privalomas Sąjungos 2030 m. atsinaujinančiųjų energijos išteklių tikslas. Pagal Valdymo reglamentą valstybės narės iki 2023 m. birželio mėn. turi pateikti savo atnaujintų nacionalinių energetikos ir klimato srities veiksmų planų projektus ir jau gali parodyti, kaip jos planuoja pasiekti aukštesnį 2030 m. tikslą. Atsižvelgiant į veiksmingą dabartinės sistemos pobūdį ir struktūrą, pirmenybė teikiama nulinei galimybei (išlaikyti privalomą ES tikslą ir nacionalinius savanoriškus įnašus).

Šildymo ir vėsinimo atveju 1 galimybė (nereglamentuojamojo pobūdžio priemonės) neskatins valstybių narių padidinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį šildymo ir vėsinimo sektoriuje iki bent 1,1 metinio vidutinio procentinio punkto. Nustatyti, kad ES šildymo ir vėsinimo naudojant atsinaujinančiųjų išteklių energiją dalis, nurodyta Klimato politikos tikslo įgyvendinimo plane, turi būti visoms valstybėms narėms privaloma užtikrinti vienoda didesnė metinė vidutinė dalis (kaip numatyta pagal 3b galimybę), nelaikoma proporcinga priemone, nors ji yra veiksmingiausia. 2030 m. reikalinga užtikrinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalis taip pat galėtų būti nustatyta kaip tikslas (kaip siūloma pagal 3c galimybę), tačiau būtų nukrypta nuo dabartinio modelio, o tai galėtų sukliudyti dabartinėms įgyvendinimo pastangoms, nors ir suteiktų papildomos naudos nustatant aiškų galutinį 2030 m. tikslą. 3a galimybė, derinama su sektoriaus ir ES lygmenimis pastatams ir pramonei taikomais atitinkamos struktūros atsinaujinančiųjų energijos išteklių lyginamaisiais indeksais (3d galimybe), būtų veiksminga sukuriant tinkamą veiksnių, kurie suteiktų galimybę šiuos sektorius toliau integruoti į energetikos sistemą, derinį. Pasirinkus 3a galimybę – t. y. dabartinį orientacinį metinį padidėjimo 1,1 procentinio punkto tikslą nustačius kaip minimalias būtinas pastangas ir jį papildžius konkrečioms valstybėms narėms taikomais papildomais didesniais tikslais, papildomas pastangas, remiantis BVP ir

sąnaudomis, perskirsčius valstybėms narėms taip, kad 2030 m. būtų pasiektas pageidaujamas atsinaujinančiųjų energijos išteklių lygis, – būtų nustatyta minimali fiksuotoji atsinaujinančiųjų energijos išteklių plėtros norma. Valstybėms narėms nustatytos konkrečios papildomos padidinimo normos galėtų padėti įvertinti santykinį kiekvienos valstybės narės užmojų lygį šildymo ir vėsinimo sektoriuje, o kartu galėtų būti naudojamos ir kaip atotrūkio panaikinimo priemonė, padedanti užpildyti spragas, jei kituose nei šildymo ir vėsinimo sektoriuose nepavyktų pasiekti bendro 38–40 % atsinaujinančiųjų energijos išteklių tikslo. Šiuo atveju taip pat svarstoma galimybė nustatyti atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimo pastatų sektoriuje lyginamąjį indeksą.

Išplėstas priemonių sąrašas pagal 2a galimybę suteikia lankstumo nacionaliniu lygmeniu, padeda užtikrinti proporcingumą ir suteikia valstybėms narėms galimų pasirinkti priemonių rinkinį. Ši galimybė suformuluota atsižvelgiant į nacionalinius ir vietos lygmens sąlygų ir pradinės padėties skirtumus ir pateikiama visų lygmenų (nacionalinio, regioninio, vietos) ir visų tipų dalyviams (pradedant komunalinių paslaugų įmonėmis bei bendrovėmis ir baigiant savivaldybėmis ir piliečiais vartotojais / gaminančiais vartotojais) aiški sistema.

Aptariant **centralizuotą šildymą ir vėsinimą**, 3c galimybė (pagal kurią orientacinio metinio didinimo 1 procentiniu punktu tikslas būtų padidintas iki Klimato politikos tikslo įgyvendinimo plane nustatyto 2,1 % lygio, nekeičiant jo pobūdžio) paskatintų centralizuoto šilumos tiekimo sektoriaus plėtrą integruojant daugiau atsinaujinančiųjų išteklių energijos, laikantis Klimato politikos tikslo įgyvendinimo plano ir anglies dioksido poveikio neutralumo tikslų ir kartu atsižvelgiant į įvairiausią valstybių narių padėtį. 3b galimybė (orientacinis ES atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo tikslas, susijęs su šių išteklių dalimi centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sektoriuje, galėtų duoti panašios naudos kaip ir 3c galimybė, tačiau ja nukrypstama nuo dabartinių nuostatų ir ji gali trukdyti jau vykstančiam įgyvendinimui. 3d galimybė (nustatyti didesnį nei didėjimo 1 procentiniu punktu tikslą ir padaryti jį privalomu) būtų veiksmingiausia, tačiau ji yra pernelyg griežta ir valstybėms narėms paliekama mažiau veiksmų laisvės. Pasirinkus 3a galimybę (jokių pakeitimų), centralizuoto šilumos tiekimo sektorius galėtų neribotą laiką naudoti iškastinį kurą, todėl ji neatitinka peržiūros tikslų. 2 galimybė (priemonių sąrašas) gali būti savarankiška arba papildanti, nes ja užtikrinama aiškesnė galimybių atverianti centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sektoriaus pertvarkos sistema, kad jis taptų atsinaujinančiųjų išteklių energijos tiekimo į pastatus skatinamuoju veiksniu ir pagrindine priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo šildymo sektoriuje priemone, o kartu padėtų didinti energetikos sektoriaus integraciją į nacionalines ir ES energetikos sistemas. Pageidautina derinti su priemonėmis susijusią 2 galimybę su pagal 3c galimybę suformuluotu tikslu, siekiant užtikrinti, kad centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sektorius atitiktų Europos žaliąjį kursą ir sudarytų sąlygas pasiekti Klimato politikos tikslo įgyvendinimo plano ir energetikos sistemos integravimo tikslus. Pagal šią galimybę, kuri būtų derinama su bendrai šildymo ir vėsinimo sektoriui ir pastatams skirtomis galimybėmis, taip pat būtų sudarytos sąlygos kurti ir plėsti šiuolaikines atsinaujinančiųjų išteklių energija grindžiamas pažangias centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemas.

Aptariant **atsinaujinančių išteklių elektros energijos** integravimą, pagal 1.1 galimybę (galimybę realiuoju laiku gauti informaciją apie tinkle tiekiamos atsinaujinančių išteklių elektros energijos dalį) būtų siunčiami veiksmingi rinkos skatinimo signalai, tiesiogiai susijęs su atsinaujinančiųjų išteklių energijos skvarba ir anglies dioksido kiekio mažinimu, nesudarant jokios administracinės naštos ir užtikrinant suderinamumą su galiojančiais teisės aktais. 1.2 galimybė (informacija apie atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį ir ŠESD išmetimo pobūdį) turėtų tam tikrą teigiamą poveikį vartotojų informavimui, tačiau kitu atveju pridėtinė vertė būtų ribota. 2.1–2.3 galimybės apima įvairius išmaniojo įkrovimo

infrastruktūros optimizavimo aspektus, tačiau jų teigiamas indėlis į bendras įgyvendinimo išlaidas ir naudą ekonomikai yra skirtingas. Siekiant suteikti lankstumo valstybėms narėms, kiekvienu atveju kaip tinkamiausias sprendimas buvo pasirinktas nacionaliniu vertinimu pagrįstas įgyvendinimas, susijęs su išmaniojo įkrovimo funkcijomis, įskaitant abikryptį įkrovimą ir papildomų išmaniojo įkrovimo punktų diegimą (2.1B, 2.2B ir 2.3). Pagal 3.1–3.3 galimybes būtų pašalintos įvairios kliūtys kaupimo ir judumo paslaugų teikimo rinkoje, kurios trukdo konkurencijai. Pagal 3.1 galimybę (užtikrinti, kad tinklo ir rinkos operatoriai elektros energijos kaupimo sistemoms ar įrenginiams taikytų nediskriminacines ir proporcingas sąlygas, nepriklausomai nuo jų dydžio (mažos ar didelės apimties) arba nuo to, ar jie yra stacionarūs ar mobilūs, kad juos naudojant galėtų būti konkurencingai teikiamos lanksčios ir suderintos paslaugos) bet kuriuo atveju būtų gauta naudos. 3.2 galimybė (nepriklausomi telkėjai ir judumo paslaugų teikėjai turi prieigą prie pagrindinės informacijos apie baterijas, pvz., jos būklę ir įkrovos būseną) yra būtina nustatant vienodas sąlygas, o ankstyvas jos įgyvendinimas turėtų teigiamą ilgalaikį poveikį buitinių baterijų savininkams ir elektrinių transporto priemonių naudotojams teikiamų paslaugų prieinamumui, kokybei ir kainai. Tikimasi, kad 3.3 galimybė (užtikrinti atvirą prieigą prie visos viešai prieinamos įkrovimo infrastruktūros) bus vis naudingesnė daugėjant elektrinių transporto priemonių.

Iš svarstytų galimybių, susijusių su **atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimo didinimu transporto sektoriuje**, tinkamiausia būtų 1B galimybė (be tikslo ir tarpinio tikslo, susijusio su pažangiaisiais biodegalais, padidinimo, nustatomas papildomas su atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės degalais susijęs tikslas), derinama su 2A galimybe (energija pagrįstas įpareigojimas degalų tiekėjams), 2C galimybe (valstybėms narėms paliekama galimybė taikyti vieną iš 2A ir 2B galimybių (išmetamaisiais teršalais pagrįsto įpareigojimo degalų tiekėjams) aprašuose apibūdintų metodų) arba 2D galimybe (išmetamaisiais teršalais pagrįstas įpareigojimas degalų tiekėjams, tačiau operatoriai privalo pasiekti minimalias pažangiųjų degalų ir atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės degalų normas). Nors visos galimybės, išskyrus 1 galimybę, atitinka reikiamą užmojų lygį, yra esminių skirtumų. Energija pagrįstų galimybių pranašumas gali būti novatoriškų degalų iš atsinaujinančiųjų išteklių ir perdirbtos anglies kuro kūrimo ir gamybos skatinimas, nes pagal jas būtų nustatyta labiausiai nuspėjama ir stabiliausia investicijų į tokias technologijas politikos sistema. Taršos ŠESD intensyvumu pagrįstos galimybės gali paskatinti tobulinti tiekimo grandinę ir didinti technologijų efektyvumą atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir mažo anglies dioksido pėdsako degalų sektoriuje, kuriame gamybos sąnaudos yra didesnės; be to, būtų užtikrintas suderinamumas su požiūriu, pasirinktu pagal Degalų kokybės direktyvą. Tačiau tam reikėtų pakeisti metodiką, taikomą taršos ŠESD intensyvumui nustatyti.

Atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuro naudojimo skatinimas visiškai atitinka Energetikos sistemos integravimo strategiją ir Vandenilio strategiją, taip pat Klimato politikos tikslo įgyvendinimo planą, visų pirma atsižvelgiant į laikotarpio po 2030 m. perspektyvą. Tai ypač pasakytina apie 1 galimybę (atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės skystųjų ir dujinių transporto degalų apskaitos apimties išplėtimas, ją taikant ne tik transportui, ir tų degalų apskaitos nuoseklumo gerinimas) ir 3 galimybę (minėtiems degalams skirtų konkrečių papildomų tikslų nustatymas sektoriuose, kuriuose sunku mažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro). Konkretūs, bet realistiški atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės skystųjų ir dujinių transporto degalų 2030 m. tikslai transporto ir pramonės sektoriams būtų pirmasis žingsnis siekiant labiau juos plėtoti po 2030 m.

Aptariant atsinaujinančiųjų išteklių ir mažo anglies dioksido pėdsako kuro **sertifikavimą**, buvo įvertinta 1a galimybė (dabartinės sertifikavimo sistemos taikymo srities ir turinio koregavimas, kad būtų įtrauktas visas kuras, kuriam taikoma RED II, įskaitant perdirbtos anglies kurą) ir 2A galimybė (tolesnis esamos kilmės garantijų sistemos kaip alternatyvios

sertifikavimo sistemos tobulinimas). Manoma, kad pasirinkus 1a galimybę galėtų būti sustiprinta esama sistema, o mažo anglies dioksido pėdsako kuro sertifikavimo klausimas turi būti sprendžiamas atskirame pasiūlyme dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, pvz., vandenilio ir nuo iškastinio kuro nepriklausomos dujų rinkos dokumentų rinkinyje. Sprendimams dėl IT plėtros iš anksto turės pritarti Europos Komisijos informacinių technologijų ir kibernetinio saugumo valdyba.

Aptariant galimybes užtikrinti **bioenergijos tvarumą**, pagal 1 galimybę (su reglamentavimu nesusijusios priemonės) būtų sudarytos palankesnės sąlygos įgyvendinti RED II tvarumo kriterijus, tačiau ji neapimtų papildomų apsaugos priemonių nustatytai rizikai pašalinti. Pagal 2 galimybę (tikslinis dabartinių ES bioenergijos tvarumo kriterijų stiprinimas) būtų užtikrinta tikslingiausia apsauga nuo miškų biomasės gamybos rizikos didelės biologinės įvairovės vietovėse. Be to, pagal ją būtų nustatytos papildomos apsaugos priemonės, kuriomis būtų skatinamas optimalus ŠESD kiekio, išmetamo per gyvavimo ciklą, mažinimas ir būtų išvengta naujo neefektyvaus biomasės naudojimo energetikos sektoriuje. Pagal 3 galimybę (mažų įrenginių reglamentavimas) būtų dar labiau padidintas 2 galimybės veiksmingumas, nes ES būtų reglamentuojamas didesnis biomasės naudojimas energijai. Ji taip pat padėtų pagerinti viešąją biomasės gamybos ir naudojimo stebėseną. Remiantis pasirinktomis 2, 3 ir 4.2 galimybėmis (pagal kurias reikalaujama, kad valstybės narės sukurtų savo paramos biomasės kurui schemas taip, kad būtų sumažintas žaliavų rinkos iškraipymas, siekiant kuo labiau sumažinti itin kokybiškos apvaliosios medienos naudojimą), būtų iki minimumo sumažintas nesupjaustytų medžių naudojimas energijai gaminti, kaip nustatyta ES biologinės įvairovės strategijoje.

Be pagrindinių RED II peržiūros tikslų – išspręsti nepakankamo užmojo, žvelgiant į 2030 ir 2050 m. perspektyvą, ir nepakankamo sistemos integravimo klausimus ir atnaujinti bioenergijos tvarumo nuostatas – ekonomiškai efektyviai naudoti atsinaujinančiuosius energijos išteklius galėtų padėti tam tikros **papildomos gretutinės ar galimybių suteikiančios priemonės**.

Aptariant **elektros energijos pirkimo sutartis**, 1 galimybe (gairėmis) valstybėms narėms būtų suteikta papildomų rekomendacijų, nedidinant administracinės naštos, nors veiksmingumas priklausys nuo šių gairių laikymosi. 2 galimybė (finansinė parama elektros energijos pirkimo sutartis sudarančioms mažosioms ir vidutinėms įmonėms) turės teigiamą poveikį atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimui ir Europos ekonomikai. Pagal 3 galimybę (reglamentavimo priemonių dėl elektros energijos pirkimo sutarčių stiprinimas) būtų užkrauta papildoma našta valstybėms narėms siekiant pašalinti bet kokias nepagrįstas kliūtis, bet pagal ją galėtų būti suteikta papildomo tikrumo atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos vartotojams ir gamintojams. 1 ir 2 galimybės laikomos priimtiniausiu deriniu.

Dėl **tarpvalstybinio bendradarbiavimo**, 1 galimybė (atnaujintos Komisijos gairės) savaime nebūtų labai veiksminga, o 2 galimybės (įpareigojimas valstybėms narėms patikrinti tarpvalstybinį bendradarbiavimą per artimiausius trejus metus) veiksmingumas yra nedidelis. Nors 3 galimybė (privalomas dalinis paramos schemų atvėrimas) ir 4 galimybė (sustiprintas Sąjungos atsinaujinančiųjų išteklių energijos finansavimo mechanizmo naudojimas) būtų labai veiksmingos, tikimasi, kad 2 galimybė bus labiau politiškai priimtina ir dėl to tinkamiausia.

Dėl skatinimo naudoti **jūrų energiją** pasakytina, kad, atsižvelgiant į privalomą 1 galimybės pobūdį (bendras planavimas), būtų labai veiksminga užtikrinti tikslų nustatymą ir įgyvendinimą kiekviename jūros baseine. Tikimasi, kad pagal 2 galimybę (bendrų kontaktinių punktų, skirtų leidimams dėl kiekvieno jūros baseino išduoti, nustatymas) bus veiksmingai

sudarytos palankesnės sąlygos išduoti leidimus vykdyti tarpvalstybinius jūrų atsinaujinančiųjų išteklių energijos projektus. Tinkamiausias pasirinkimas derinti abi galimybes.

Aptariant **pramonę**, manoma, kad pagal 0 galimybę (jokių pakeitimų) atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimo pramonės sektoriuje dalis nepadidės, todėl kyla rimtas susirūpinimas dėl to, ar bus pasiektas tikslas iki 2030 m. sumažinti išmetamą ŠESD kiekį ir 2050 m. užtikrinti poveikio klimatui neutralumą. Pagal 1 galimybę (atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimo įtraukimas į Energijos vartojimo efektyvumo direktyvoje (toliau – EVE direktyva) reikalaujamą auditą) numatyta veiksminga priemonė supažindinti pramonės subjektus su esamais ekonomiškai efektyviais sprendimais, kaip pereiti prie atsinaujinančiųjų išteklių energijos nepatiriant jokios administracinės naštos ir laikantis galiojančių teisės aktų. Pagal 2 galimybę (tam tikrų sektorių pramonės gaminių, kurie, kaip teigiama, pagaminti naudojant atsinaujinančiųjų išteklių energiją, ženklinimas) numatyta veiksminga priemonė sukurti vienodą ir nuoseklią rinką toms bendrovėms, kurios rinkai pateikia gaminius ir paslaugas, pagamintus naudojant atsinaujinančiųjų išteklių energiją. Tačiau privalomas ženklinimas turėtų būti kruopščiai apsvarstytas siekiant užtikrinti suderinamumą su PPO taisyklėmis. 1 ir 2 galimybės būtų viena kitą papildančios ir veiksmingiausios galimybės, derinamos su orientaciniu atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimo pramonėje tikslu.

Apskritai politikos galimybėmis užtikrinama ekonominę, aplinkosauginė ir visuomeninė nauda. Naudojant daugiau atsinaujinančiųjų išteklių energijos, visų pirma jūrų energijos, būtų užtikrinta saugesnė, mažiau priklausoma nuo importo, ES energetikos sistema. Tikėtina, kad RED II peržiūra turės teigiamą poveikį ekonomikos augimui ir investicijoms, nes ji paskatins kurti kokybiškas darbo vietas ir mažinti iškastinio kuro importą bei energijos sąnaudas vartotojams ir įmonėms. Pagal daugelį politikos galimybių numatoma kurti darbo vietas, laikantis numatyto žaliojo skaitmeninio ekonomikos atsigavimo. Tikimasi teigiamo poveikio užimtumui, ypač su atsinaujinančiųjų išteklių energija susijusiuose sektoriuose, nes padidės užimtumas ir pagerės įgūdžiai statybų ir energijos tiekimo sektoriuose, be to, pakis užimtumo įvairiuose sektoriuose lygis. Vertinant pagal kiekvieną išleistą eurą, atsinaujinančiųjų išteklių energijos sektoriuje sukuriama beveik 70 procentų daugiau darbo vietų nei iškastinio kuro sektoriuje, o vertinant pagal elektros energijos gamybos vienetą, saulės fotovoltinės energijos sektoriuje sukuriama daugiau nei dvigubai darbo vietų, palyginti su iš anglių ar gamtinių dujų gaminamos energijos sektoriuose. Didesnis naudojimasis energija, pagaminta iš tvarių atsinaujinančiųjų išteklių, be kita ko, iš žaliojo vandenilio, padėtų sumažinti išmetamą ŠESD kiekį. Pakeitus iškastinį kurą taip pat sumažės oro teršalai, ir tai turės teigiamą poveikį sveikatai. Atsinaujinančiaisiais energijos ištekliais grindžiamas kelių transporto elektrifikavimas turėtų teigiamą poveikį visų pirma mažinant miestų oro taršą, o, pavyzdžiui, pastatų šildymo elektrifikavimas labai prisidėtų prie išmetamo ŠESD ir kitų oro teršalų kiekio mažinimo Europos pastatų ūkyje, kuris šiuo metu labai priklauso nuo iškastinio kuro. Oro kokybė miestuose pagerės, be kita ko, šilumai tiekti (visų pirma jai centralizuotai tiekti miestuose) naudojant atsinaujinančiųjų išteklių energiją. Teigiamas poveikis biologinei įvairovei bus užtikrintas taikant griežtesnius bioenergijos tvarumo kriterijus. Dėl to gali sumažėti biomasės kuro importas iš ES nepriklausančių šalių, nes trečiosios valstybės renkasi šių kriterijų netaikyti ir savo eksportą nukreipti kitur nei į ES.

RED II peržiūra daugiausia turės praktinių pasekmių valstybių narių viešojo administravimo institucijoms, nes jos turės siekti didesnių (privalomų) tikslų, kurie turi būti įgyvendinami ir atitinkamai stebimi. Kiti veiksmai, kurių reikalaujama iš viešojo administravimo institucijų, – skatinti ir lengvinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos įsisavinimą naudojant įvairius energijos nešiklius.

- Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas

Atsinaujinančiųjų išteklių energijos direktyvos vertinimas pagal reglamentavimo kokybės programą REFIT buvo atliktas 2014–2016 m. Atsižvelgiant į tai, kad RED II buvo priimta palyginti neseniai, siūloma peržiūra apsiriboja tik tuo, kas laikoma būtina siekiant ekonomiškai efektyviai prisidėti prie Sąjungos 2030 m. klimato srities užmojo, ir ji nėra visapusiška direktyvos peržiūra. Poveikio vertinime buvo nustatytos teisės aktų supaprastinimo ir reglamentavimo išlaidų sumažinimo galimybės.

Atitikties stebėsenos režimo pakeitimų nenumatoma.

Norint padidinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimą šildymo ir vėsinimo bei pastatų sektoriuose, reikės atlikti statybos ir (arba) renovacijos darbus, todėl padidės užimtumas šiame sektoriuje. Iki 95 % statybos, architektūros ir civilinės inžinerijos įmonių yra mažosios ir vidutinės įmonės (MVĮ), todėl tikėtinas teigiamas ekonominis poveikis MVĮ. Su elektros energijos pirkimo sutartimis susijusios gairės ir finansinė parama padės MVĮ, kurios neturi išteklių, sudaryti sudėtingas sutartis. Nustačius griežtesnius miško biomasės kriterijus gali padidėti mažųjų ir vidutinių ekonominės veiklos vykdytojų administracinės išlaidos ir jiems tenkanti našta.

Siekiant užtikrinti sąžiningą konkurenciją bendrojoje rinkoje, visiems ekonominės veiklos vykdytojams turėtų būti taikomos tos pačios taisyklės. Taigi pasiūlymu MVĮ arba labai mažos įmonėms neatleidžiamos nuo šių taisyklių laikymosi, išskyrus tai, kad mažiems energijos gamybos įrenginiams nustatomi supaprastinti tikrinimo mechanizmai. Tačiau numatomas ekonominis poveikis greičiausiai bus naudingas ir MVĮ, nes dauguma vertės grandinėje veikiančių įmonių, kurios diegia atsinaujinančiųjų išteklių energijos, ypač fotovoltinės energijos, technologijas yra MVĮ.

Pagrindinės teisės

Dėl suderinamumo su Pagrindinių teisių chartija pažymėtina, kad svarbiausias šios peržiūros tikslas – padidinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimą ir sumažinti išmetamą ŠESD kiekį, o tai visiškai atitinka Chartijos 37 straipsnį, pagal kurį aukšto lygio aplinkos apsauga ir aplinkos kokybės gerinimas turi būti integruoti į Sąjungos politiką ir užtikrinti pagal darnaus vystymosi principus.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šiuo pasiūlymu iš dalies keičiama galiojanti direktyva dėl atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimo, tad manoma, jog administracinis poveikis ir sąnaudos bus nedideli, nes dauguma būtinų struktūrų ir taisyklių jau sukurta. Dėl pasiūlymo jokių papildomų išlaidų iš ES biudžeto nebus patirta.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėsena, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Teisėkūros institucijoms priėmus šią iš dalies keičiančią direktyvą, perkėlimo į nacionalinę teisę laikotarpiu Komisija atliks šiuos veiksmus, kad palengvintų jos perkėlimą:

– parengs atitikties lentelę, kuri bus naudojama kaip perkėlimo kontrolinis sąrašas tiek valstybėms narėms, tiek Komisijai;

– organizuos susitikimus su valstybių narių ekspertais, atsakingais už skirtingų direktyvos dalių perkėlimą (naudodamasi atsinaujinančiųjų energijos išteklių srities

suderintų veiksmų platforma (angl. CA-RES) arba komitetuose), siekdama aptarti, kaip jas perkelti ir pašalinti abejones;

– bus pasirengusi dalyvauti dvišaliuose susitikimuose ir pokalbiuose su valstybėmis narėmis, iškilus konkrečiam klausimui dėl direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę.

Pasibaigus perkėlimo terminui, Komisija atliks išsamų vertinimą, ar valstybės narės visiškai ir teisingai perkėlė direktyvą į nacionalinę teisę.

Reglamentu (ES) 2018/1999 dėl energetikos sąjungos ir klimato politikos veiksmų valdymo buvo sukurta integruota energetikos ir klimato politikos planavimo, stebėsenos ir ataskaitų teikimo sistema, kurią taikant būtų galima stebėti pažangą siekiant klimato ir energetikos tikslų, laikantis Paryžiaus susitarime nustatytų skaidrumo reikalavimų. Iki 2019 m. pabaigos valstybės narės turėjo pateikti Komisijai savo integruotus nacionalinius energetikos ir klimato srities veiksmų planus, apimančius su penkiais energetikos sąjungos aspektais susijusius 2021–2030 m. laikotarpio uždavinius. Nuo 2023 m. valstybės narės privalo kartą per dvejus metus pranešti apie pažangą, padarytą įgyvendinant planus ir, be to, iki 2023 m. birželio 30 d. privalo pranešti Komisijai apie savo planų atnaujinimo projektus, o galutinai atnaujintus planus pateikti iki 2024 m. birželio 30 d. Atnaujinant planus, kurie turi būti pateikti 2024 m., būtų atsižvelgta į planavimo įpareigojimus, susijusius su visais naujais tikslais, dėl kurių susitarta peržiūrint RED II. Jokiais šiame pasiūlyme nustatytais papildomais planavimo ir ataskaitų teikimo reikalavimais nebus sukurta nauja planavimo ir ataskaitų teikimo sistema, tačiau bus taikoma esama planavimo ir ataskaitų teikimo sistema pagal Reglamentą (ES) 2018/1999. Atliekant būsimą Valdymo reglamento peržiūrą būtų suteikta galimybė konsoliduoti šiuos ataskaitų teikimo reikalavimus.

- **Aiškinamieji dokumentai (direktyvoms)**

Europos Sąjungos Teisingumo Teismui priėmus sprendimą byloje *Komisija prieš Belgiją* (C-543/17), valstybės narės kartu su savo pranešimais apie perkėlimo į nacionalinę teisę priemones turi pateikti pakankamai aiškią ir tikslią informaciją, nurodydamos, kokiomis nacionalinės teisės aktų nuostatomis perkeliamos konkrečios direktyvos nuostatos. Tokia informacija turi būti susijusi su kiekvienu įpareigojimu, o ne pateikta tik straipsnio lygmeniu. Jei valstybės narės laikytųsi šio įpareigojimo, joms iš esmės nereikėtų siųsti Komisijai aiškinamųjų dokumentų apie perkėlimą į nacionalinę teisę.

- **Išsamus konkrečių pasiūlymo nuostatų aiškinimas**

Pagrindinės nuostatos, kuriomis daromi esminiai Direktyvos (EB) 2018/2001 pakeitimai arba įrašomi nauji elementai:

1 straipsnio 1 dalimi iš dalies keičiamas RED II 2 straipsnis pakeičiant atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuro (degalų) ir numatytosios vertės apibrėžtį ir pridedant naujas kokybiškos apvaliosios medienos, atsinaujinančiųjų išteklių kuro (degalų), prekybos zonos, pažangiosios matavimo sistemos, įkrovimo prieigos, rinkos dalyvio, elektros energijos rinkos, buitinės baterijos, elektrinės transporto priemonės baterijos, pramoninės baterijos, baterijos būklės, įkrovos būsenos, galios nuostačio, išmaniojo įkrovimo, reguliavimo institucijos, abikrypčio įkrovimo, įprastos galios įkrovimo prieigos, pramonės, naudojimo ne energetikos tikslu, įveisto miško ir sodintinio miško apibrėžtis.

1 straipsnio 2 dalimi iš dalies keičiama RED II 3 straipsnio 1 dalis, atnaujinant ES tikslą iki 2030 m. pasiekti, kad bent 40 % Sąjungos bendrojo galutinio energijos

suvartojimo sudarytų atsinaujinančiųjų išteklių energija. Ja taip pat keičiama 3 straipsnis 3 dalis, siekiant sustiprinti įpareigojimą kuo labiau sumažinti nereikalingų rinkos iškraipymų, atsirandančių dėl paramos schemų, riziką ir vengti remti tam tikras energijos gamybai naudojamas žaliavas, laikantis pakopinio naudojimo principo. Šia dalimi taip pat nustatoma pareiga, išskyrus kai kurias išimtis, nuo 2026 m. laipsniškai panaikinti paramą elektros gamybai iš biomasės. Be to, 1 straipsnio 2 dalis papildoma nauja dalimi dėl elektrifikavimo, kad būtų galima padėti valstybėms narėms užtikrinti jų nacionalinį įnašą.

1 straipsnio 3 dalimi iš dalies keičiamas RED II 7 straipsnis, pateikiant atnaujintą atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalies apskaičiavimo metodą, pagal kurį: i) energija, pagaminta iš atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuro, turi būti apskaitoma sektoriuje, kuriame ji yra suvartojama (elektros energijos, šildymo ir vėsinimo arba transporto), ir ii) atsinaujinančiųjų išteklių elektros energija, naudojama atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kurui gaminti, neturi būti įtraukiama apskaičiuojant valstybės narės bendrąjį galutinį atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos suvartojimą.

1 straipsnio 4 dalimi iš dalies keičiama RED II 9 straipsnio 1 dalis, įtraukiant papildomą dalį dėl valstybių narių pareigos per trejus metus parengti tarpvalstybinį bandomąjį projektą, ir ja iš dalies keičiama RED II 9 straipsnio 7 dalis, įtraukiant papildomą dalį dėl bendro jūrų energetikos planavimo kiekviename jūros baseine, pagal kurią valstybės narės turi kartu nustatyti atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybos jūroje pajėgumus, kurie turės būti įdiegti kiekviename jūros baseine iki 2050 m., taip pat tarpinius – 2030 ir 2040 m. – diegimo etapus, ir bendradarbiauti šioje srityje.

1 straipsnio 5 dalimi iš dalies keičiamas RED II 15 straipsnis, išbraukiant 4–7 dalis dėl pastatų (jos buvo perkeltos į naują 15a straipsnį), atnaujinant nuorodas į standartus, sugriežtinant nuostatą dėl atsinaujinančiųjų išteklių energijos pirkimo sutarčių ir įtraukiant sąlygą persvarstyti administracines procedūras praėjus vieniems metams po šios iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo.

1 straipsnio 6 dalimi įterpiamas naujas 15a straipsnis dėl atsinaujinančiųjų išteklių energijos integravimo ir galimybių suteikiančių priemonių, kuriomis siekiama integruoti pastatų šildymą ir vėsinimą. Šiuo naujuoju straipsniu įtrauktas naujas orientacinis Sąjungos tikslas, kad iki 2030 m. atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalis pastatų sektoriuje sudarytų 49 %, be to, jame pateikta nuoroda į naują sąvoką „efektyvus centralizuotas šilumos ir vėsumos tiekimas“ (ji bus įtraukta į naujos redakcijos Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą), nes tai yra vienas iš būdų užtikrinti minimalų atsinaujinančiųjų energijos išteklių lygį naujuose pastatuose ir pastatuose, kurių atliekama kapitalinė renovacija. Ja patikslinamas RED II 15 straipsnio dalių dėl pastatų tekstas, kad jos būtų susietos su orientacinių atsinaujinančiųjų energijos išteklių tikslų įgyvendinimu ir būtų skatinamas perėjimas nuo šildymo sistemų, kurioms naudojamas iškastinis kuras, prie atsinaujinančiaisiais energijos ištekliais grindžiamų sistemų, taip pat siekiant suderinamumo su Pastatų energinio naudingumo direktyva.

1 straipsnio 7 dalimi iš dalies keičiama RED II 18 straipsnio 3 dalis, patikslinant nuostatas dėl montuotojų kvalifikacijos ir sertifikavimo reikalavimų, siekiant spręsti atsinaujinančiųjų išteklių energiją naudojančių šildymo sistemų montuotojų trūkumo

problemą, nes tai yra kliūtis siekiant laipsniškai atsisakyti iškastiniu kuru grindžiamų sistemų. Ja taip pat panaikinamas konkrečių rūšių šildymo naudojant atsinaujinančiųjų išteklių energiją technologijų sąrašas, kuris pakeičiamas bendra nuoroda į atsinaujinančiųjų išteklių energiją naudojančias šilumos tiekimo sistemas. Ja iš dalies keičiama RED II 18 straipsnio 4 dalis įpareigojant valstybes nares įdiegti priemones, kuriomis būtų remiamas dalyvavimas mokymo programose. Ankstesnė galimybė valstybėms narėms viešai skelbti kvalifikuotų montuotojų sąrašą dabar tampa reikalavimu.

1 straipsnio 8 dalimi iš dalies keičiamos RED II 19 straipsnio 2 ir 8 dalys, siekiant panaikinti valstybių narių galimybę nesuteikti kilmės garantijų gamintojui, kuris gauna finansinę paramą, susiejant su pakeitimais dėl elektros energijos pirkimo sutarčių, numatytų 15 straipsnyje.

1 straipsnio 9 dalimi iš dalies keičiama RED II 20 straipsnio 3 dalis, įtraukiant naują ir papildomą dalį, kuria siekiama energetikos sistemą geriau integruoti tarp centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemų ir kitų energetikos tinklų, reikalaujant, kad valstybės narės, kai reikia, sukurtų veiksmingą centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemą, kad būtų skatinamas šildymas ir vėsinimas iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių.

1 straipsnio 10 dalimi į RED II įtraukiamas naujas 20a straipsnis, kuriuo sudaromos palankesnės sąlygos atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos sistemą integruoti šiomis priemonėmis:

- perdavimo sistemos operatoriai ir skirstymo sistemos operatoriai privalo pateikti informaciją apie atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalį ir jiems tiekiant elektros energiją išmetamą ŠESD kiekį, kad būtų padidintas skaidrumas ir suteikta daugiau informacijos elektros energijos rinkos dalyviams, telkėjams, vartotojams ir galutiniams vartotojams;
- baterijų gamintojai turi suteikti galimybę baterijų savininkams ir jų vardu veikiančioms trečiosioms šalims prieiti prie informacijos apie baterijos talpą, būklę, įkrovos būseną ir galios nuostatį;
- valstybės narės turi užtikrinti, kad viešai neprieinamos įprastos galios įkrovimo prieigos – dėl jų svarbos energetikos sistemos integracijai – turėtų išmaniojo įkrovimo pajėgumus;
- valstybės narės turi užtikrinti, kad nuostatomis, kuriomis reglamentuojamas kaupimo ir balansavimo įrenginių naudojimas, nebūtų diskriminuojamas mažųjų ir (arba) mobiliųjų kaupimo sistemų dalyvavimas lankstumo, balansavimo ir kaupimo paslaugų rinkoje.

1 straipsnio 11 dalimi į RED II įtraukiamas naujas 22a straipsnis dėl atsinaujinančiųjų išteklių energijos integravimo į pramonę, pateikiant orientacinį tikslą – kasmet atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalį vidutiniškai padidinti 1,1 procentinio punkto, ir privalomą tikslą – 50 % atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuro naudoti kaip pradinę žaliavą arba kaip energijos nešiklį. Ja taip pat nustatomas reikalavimas, kad ženklinant žaliuosius pramonės gaminius, vadovaujantis bendra ES masto metodika, būtų nurodytas naudojamos atsinaujinančiųjų išteklių energijos procentas.

1 straipsnio 12 dalimi iš dalies keičiama RED II 23 straipsnio 1 dalis taip, kad metinis atsinaujinančiųjų išteklių naudojimo šildymo ir vėsinimo sektoriuose padidėjimas 1,1 procentinio punkto taptų privalomu pradiniu lygiu, ir įtraukiama papildoma dalis, kuria valstybės narės įpareigojamos įvertinti savo atsinaujinančiųjų išteklių energijos ir atliekinės šilumos ir vėsumos naudojimo šildymo ir vėsinimo sektoriuje potencialą. Ja taip pat iš dalies keičiama RED II 23 straipsnio 4 dalis, pateikiant išplėstinį priemonių, padedančių joms įgyvendinti šildymo ir vėsinimo tikslą, sąrašas. Be to, ja sustiprinama ši dalis nustatant, kad valstybės narės privalo, o ne siekia užtikrinti priemonių prieinamumą visiems vartotojams, visų pirma mažas pajamas gaunančių ar pažeidžiamų namų ūkių vartotojams, kurie gali neturėti pakankamo pradinio kapitalo, kad galėtų jomis pasinaudoti.

1 straipsnio 13 dalimi iš dalies keičiama RED II 24 straipsnio 1 dalis, atnaujinant nuostatą dėl informacijos apie atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalį centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemose. 1 straipsnio 13 dalimi iš dalies keičiama RED II 24 straipsnio 4 dalis, atnaujinant nuostatą dėl didesnės tikslinės atsinaujinančiųjų išteklių energijos ir atliekinės šilumos ir vėsumos energijos dalies centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemoje (ji padidinama nuo 1 iki 2,1 procentinio punkto) ir įterpiama nauja dalis, kuria išplečiama trečiųjų šalių prieiga prie centralizuoto šilumos ar vėsumos tiekimo sistemų, numatant galimybę prisijungti prie sistemų, kurių galia didesnė kaip 25 MWth, jeigu tai pagrįsta. 1 straipsnio 13 dalimi iš dalies keičiama RED II 24 straipsnio 5 dalis, įterpiant atnaujintą dalį, kuria pridedama nuoroda į naują efektyvaus centralizuoto šilumos tiekimo sąvoką (ji turi būti įtraukta į naujos redakcijos Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą) ir reikalaujama, kad valstybės narės įdiegtų mechanizmą, skirtą nepagrįsto atsisakymo suteikti prieigą trečiosioms šalims klausimams spręsti. RED II 24 straipsnio 6 dalis iš dalies keičiama įtraukiant naują dalį dėl sistemos, skirtos subjektų, kurių veikla susijusi su atliekinės šilumos ir vėsumos naudojimu, veiklos koordinavimui palengvinti. 1 straipsnio 13 dalimi iš dalies keičiama REDII 24 straipsnio 8 dalis, atnaujinant dalis, kuriose reikalaujama, kad skirstymo sistemos operatoriai kas ketverius metus įvertintų centralizuoto šilumos ar vėsumos tiekimo sistemų galimybes teikti balansavimo ir kitas sistemos paslaugas. RED II 24 straipsnio 9 dalis iš dalies keičiama, atnaujinant dalį dėl valstybių narių pareigos užtikrinti, kad kompetentinga institucija aiškiai apibrėžtų ir viešai skelbtų vartotojų teises ir centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemų eksploatavimo taisykles, pagrįstas persvarstytomis taisyklėmis, ir užtikrintų jų laikymąsi. RED II 24 straipsnio 10 dalis iš dalies keičiama, įtraukiant atnaujintą dalį, kuria pakoreguojamos kryžminės nuorodos ir įtraukiama nauja efektyvaus centralizuoto šilumos tiekimo sąvoka (ji turi būti įtraukta į naujos redakcijos Energijos vartojimo efektyvumo direktyvą).

1 straipsnio 14 dalimi iš dalies keičiama RED II 25 straipsnio 1 dalis, padidinant atsinaujinančiųjų energijos išteklių rodiklius transporto srityje – nustatant 13 % taršos ŠESD intensyvumo mažinimo tikslą, padidinant pažangaus biodegalų tarpinį tikslą nuo mažiausiai 0,2 % 2022 m. iki 0,5 % 2025 m. ir 2,2 % 2030 m., taip pat nustatant 2,6 % tarpinį tikslą atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės skystiesiems ir dujiniams transporto degalams. 1 straipsnio 14 dalimi taip pat nustatomas kredito mechanizmas, kuriuo skatinamas elektromobilumas, pagal kurį ekonominės veiklos vykdytojai, tiekiantys atsinaujinančiųjų išteklių elektros energiją elektrinėms transporto priemonėms per viešąsias įkrovimo stoteles gaus kreditus, kuriuos jie galės parduoti degalų tiekėjams, o šie savo ruožtu juos galės naudoti vykdydami degalų tiekėjų įpareigojimus.

1 straipsnio 15 dalimi iš dalies keičiamas RED II 26 straipsnis, siekiant atsižvelgti į transporto sektoriui nustatytą taršos šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis intensyvumo mažinimo tikslą.

1 straipsnio 16 dalimi iš dalies keičiama RED II 27 straipsnio 1 dalis, nustatant taisykles, pagal kurias apskaičiuojamas tiek naudojant atsinaujinančiuosius energijos išteklius transporto sektoriuje sumažintas kuro taršos šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis intensyvumas, tiek su pažangiaisiais biodegalais, biodujomis ir atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuru susiję tikslai. 1 straipsnio 16 dalimi išbraukiama RED II 27 straipsnio 2 dalis, kad būtų pašalinti su tam tikrais transporto sektoriuje naudojamais atsinaujinančiųjų išteklių degalais ir atsinaujinančiųjų išteklių elektros energija susiję daugikliai. 1 straipsnio 16 dalimi iš dalies keičiama RED II 27 straipsnio 3 dalis, kad būtų panaikinta elektros energijos papildomumo transporto sektoriuje sistema, o nuostatos dėl atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuro, pagaminto iš elektros energijos, apskaičiavimo būtų taikomos nepriklausomai nuo sektoriaus, kuriame toks kuras naudojamas.

1 straipsnio 17 dalimi iš dalies keičiamas 28 straipsnis išbraukiant dalis dėl Sąjungos duomenų bazės (dabar ji yra reglamentuojama 31 straipsnio a punktu) ir išbraukiant 5 dalyje nurodytus įgaliojimus priimti deleguotąjį aktą, kuriame būtų apibrėžta metodika, pagal kurią vertinamas išmetamo ŠESD kiekio sumažėjimas naudojant atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kurą ir perdirbtos anglies kurą (dabar tai reglamentuojama 1 straipsnio 20 dalimi).

1 straipsnio 18 dalimi iš dalies keičiamos RED II 29 straipsnio 1, 3, 4, 5 ir 6 dalys, pateikiant atnaujinant dalis, kuriomis tikslingai griežtinami dabartiniai tvarumo kriterijai, taikant esamus žemės kriterijus (pvz., neliečiamų teritorijų) žemės ūkio biomasei, taip pat miško biomasei (įskaitant pirminius, labai įvairius miškus ir durpynus). Tie sugriežtinti kriterijai taikomi mažos apimties šilumos ir elektros energijos gamybos iš biomasės įrenginiams, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra mažesnė nei 5 MW. 1 straipsnio 18 dalimi iš dalies keičiama RED II 29 straipsnio 10 dalis, pateikiant atnaujintą dalį, pagal kurią esamos išmetamo ŠESD kiekio sumažinimo ribinės vertės, nustatytos elektros energijos, šilumos ir vėsumos gamybai iš biomasės kuro, taikomos ne tik naujiems, bet ir esamiems įrenginiams. 1 straipsnio 18 dalimi 29 straipsnio 6 dalis papildoma naujais elementais, kad būtų galima kuo labiau sumažinti neigiamą derliaus nuėmimo poveikį dirvožemio kokybei ir biologinei įvairovei.

1 straipsnio 19 dalimi įterpiamas naujas 29a straipsnis dėl išmetamo ŠESD kiekio sumažėjimo kriterijų, taikomų atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kurui ir perdirbtos anglies kurui, kad į energiją iš atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuro būtų atsižvelgta šioje direktyvoje nustatytais tikslais ir į energiją iš perdirbtos anglies kuro būtų atsižvelgta transporto sektoriaus tikslais tik jeigu išmetamas ŠESD kiekis sumažėja bent 70 %.

1 straipsnio 20 dalimi pakeičiamas RED II 30 straipsnis, siekiant jį pritaikyti prie pakeitimų, nustatytų 29a ir 31a straipsniuose. Be to, ja nustatomas supaprastintas įrenginių, kurių galia nuo 5 iki 10 MW, tikrinimo mechanizmas.

1 straipsnio 21 dalimi panaikinamos RED II 31 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys, kuriomis buvo reglamentuojama galimybė taikyti regionines dėl auginimo išmetamų teršalų

kiekio vertes, siekiant labiau skatinti individualias gamintojų pastangas mažinti su žaliavomis susijusį taršos šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis intensyvumą.

1 straipsnio 22 dalimi įterpiamas naujas 31a straipsnis, kuriuo reglamentuojama Sąjungos duomenų bazė, išplečiant jos taikymo sritį, kad ji galėtų apimti ne tik transporto sektoriuje naudojamą kurą. Be to, ja bus suteikta galimybė atsekti atsinaujinančiųjų išteklių skystąjį ir dujinį kurą ir perdirbtos anglies kurą, taip pat per gyvavimo ciklą jų išmetamą ŠESD kiekį. Duomenų bazė yra stebėjimo ir ataskaitų teikimo priemonė, į kurią kuro tiekėjai turi įvesti informaciją, reikalingą patikrinti, ar jie laikosi 25 straipsnyje nustatytų kuro tiekėjų įpareigojimų.

2 straipsniu iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2018/1999, siekiant pakeisti Sąjungos lygmeniu nustatytą privalomą tikslą užtikrinti, kad bent 32 % Sąjungoje sunaudojamos energijos 2030 m. būtų gaunama iš atsinaujinančiųjų išteklių, į Direktyvos (ES) 2018/2001 3 straipsnyje nurodytą Sąjungos 2030 m. privalomą atsinaujinančiųjų išteklių energijos tikslą. Juo kiti pagrindiniai Reglamento (ES) 2018/1999 elementai, pvz., elektros energetikos sistemų sujungimo 15 % tikslinis rodiklis, kuris išlieka labai svarbus integruojant atsinaujinančiuosius energijos išteklius, nekeičiami.

3 straipsniu iš dalies keičiama Direktyva 98/70/EB, kad būtų išvengta reglamentavimo reikalavimų, susijusių su transporto degalų sektoriaus priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo tikslais, dubliavimo ir būtų užtikrintas suderinamumas su Direktyva (ES) 2018/2001, be kita ko, susijęs su įpareigojimais dėl išmetamo ŠESD kiekio mažinimo ir biodegalų naudojimo.

4 straipsnyje pateikiamos pereinamojo laikotarpio nuostatos, susijusios su ataskaitų teikimo įpareigojimais pagal Direktyvą 98/70/EB, siekiant užtikrinti, kad duomenys, renkami ir pateikiami pagal Direktyvos 98/70/EB straipsnius, kurie išbraukiami pagal šios direktyvos 3 straipsnio 4 dalį, būtų perduoti Komisijai.

5 straipsnyje pateikiamos nuostatos dėl perkėlimo į nacionalinę teisę.

6 straipsniu panaikinama Tarybos direktyva (ES) 2015/652.

7 straipsnis yra susijęs su įsigaliojimu.

2021/0218 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

kuria dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2001, Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1999 ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/70/EB ir panaikinama Tarybos direktyva (ES) 2015/652

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį ir 194 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę[3],

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę[4],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) Europos žaliojo kurso komunikate[5] nustatytas Sąjungos tikslas iki 2050 m. neutralizuoti poveikį klimatui taip, kad būtų prisidedama prie Europos ekonomikos stiprinimo, jos augimo ir darbo vietų kūrimo. Siekiant šio tikslo ir tikslo iki 2030 m. 55 % sumažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, kaip nustatyta 2030 m. klimato politikos tikslo įgyvendinimo plane[6], kurį patvirtino ir Europos Parlamentas[7], ir Europos Vadovų Taryba[8], reikia įvykdyti energetikos pertvarką ir gerokai padidinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį integruotoje energetikos sistemoje;

(2) atsinaujinančiųjų išteklių energija atlieka esminį vaidmenį įgyvendinant Europos žaliąjį kursą ir siekiant iki 2050 m. neutralizuoti poveikį klimatui, nes energetikos sektoriuje išmetama daugiau kaip 75 % viso Sąjungoje išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio. Atsinaujinančiųjų išteklių energija ne tik padeda mažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, bet ir spręsti su aplinka susijusias problemas, tokias kaip biologinės įvairovės nykimas;

---

3 OL C , , p. .

4 OL C , , p. .

5 2019 m. gruodžio 11 d. Komisijos komunikatas „Europos žaliasis kursas“, COM(2019) 640 *final.*

6 2020 m. rugsėjo 17 d. Komisijos komunikatas „Platesnis Europos 2030 m. klimato srities užmojis. Investavimas į neutralaus poveikio klimatui ateitį žmonių labui“, COM(2020) 562 *final*.

7 2020 m. sausio 15 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europos žaliojo kurso, 2019/2956(RSP).

8 2020 m. gruodžio 11 d. Europos Vadovų Tarybos išvados, https://www.consilium.europa.eu/media/47296/1011-12-20-euco-conclusions-en.pdf

(3) Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2018/2001[9] nustatytas privalomas Sąjungos tikslas pasiekti, kad iki 2030 m. atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalis sudarytų bent 32 % Sąjungos bendrojo galutinio energijos suvartojimo. Klimato politikos tikslo įgyvendinimo planą, kad būtų pasiektas Sąjungos išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo tikslas, iki 2030 m. atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalis, palyginti su bendruoju galutiniu energijos suvartojimu, turėtų padidėti iki 40 %[10]. Todėl reikia padidinti tos direktyvos 3 straipsnyje nustatytą tikslą;

(4) vis labiau pripažįstama, kad, siekiant užtikrinti sąžiningą prieigą prie biomasės žaliavų rinkos, reikalingą kuriant novatoriškus, didelės pridėtinės vertės biologinius sprendimus ir plėtojant tvarią žiedinę bioekonomiką, būtina suderinti bioenergetikos politiką su pakopiniu biomasės naudojimo principu[11]. Todėl kurdamos paramos bioenergetikai schemas valstybės narės turėtų atsižvelgti į esamą tvarų biomasės tiekimą energetikos ir ne energetikos reikmėms ir nacionalinių miškų anglies dioksido absorbentų ir ekosistemų išlaikymą, taip pat į žiedinės ekonomikos ir pakopinio biomasės naudojimo principus bei atliekų hierarchiją, nustatytą Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2008/98/EB[12]. Kad įvykdytų šį reikalavimą, jos neturėtų teikti paramos energijos gamybai iš pjautinųjų rąstų, fanerrąsčių, kelmų ir šaknų ir turėtų vengti skatinti naudoti kokybišką apvaliąją medieną energijai gaminti, išskyrus aiškiai apibrėžtas aplinkybes. Vadovaujantis pakopiniu naudojimo principu, medienos biomasė turėtų būti naudojama atsižvelgiant į jos didžiausią ekonominę ir aplinkosauginę pridėtinę vertę tokia prioritetų tvarka: 1) medienos gaminiai, 2) ilgesnis jų naudojimo laikas, 3) pakartotinis naudojimas, 4) perdirbimas, 5) bioenergija ir 6) šalinimas. Kai jokia kita medienos biomasės paskirtis nėra ekonomiškai perspektyvi ar aplinkai tinkama, energijos gamybą iš neatsinaujinančiųjų išteklių padeda sumažinti energijos regeneracija. Todėl valstybių narių paramos bioenergetikai schemos turėtų būti nukreiptos į tokias pradines žaliavas, dėl kurių mažai konkuruojama su medžiagų sektoriais ir kurių tiekimas laikomas teigiamu tiek klimatui, tiek biologinei įvairovei, kad būtų išvengta neigiamų paskatų, susijusių su netvariais bioenergijos gamybos būdais, kaip nustatyta Jungtinio tyrimų centro ataskaitoje „Medienos biomasės naudojimas energijos gamybai ES“[13]. Kita vertus, nustatant tolesnes pakopinio naudojimo principo taikymo pasekmes, būtina pripažinti nacionalines ypatybes, kuriomis valstybės narės vadovaujasi rengdamos savo paramos schemas. Pirmenybė turėtų būti teikiama atliekų prevencijai, pakartotiniam naudojimui ir atliekų perdirbimui. Valstybės narės turėtų vengti kurti tokias

---

9 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2001 dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją, OL L 328, 2018 12 21, p. 82–209.

10 2020 m. rugsėjo 17 d. Komisijos komunikato „Platesnis Europos 2030 m. klimato srities užmojis. Investavimas į neutralaus poveikio klimatui ateitį žmonių labui“ (COM(2020) 562 *final*) 3 punktas.

11 Pakopinio naudojimo principo tikslas – pasiekti biomasės išteklių naudojimo efektyvumą, pirmenybę teikiant biomasės medžiagų naudojimui, o ne energijos naudojimui, kai tai įmanoma, taip padidinant sistemoje esantį biomasės kiekį. Vadovaujantis pakopiniu naudojimo principu, medienos biomasė turėtų būti naudojama atsižvelgiant į jos didžiausią ekonominę ir aplinkosauginę pridėtinę vertę tokia prioritetų tvarka: 1) medienos gaminiai, 2) ilgesnis jų naudojimo laikas, 3) pakartotinis naudojimas, 4) perdirbimas, 5) bioenergija ir 6) šalinimas.

12 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas (OL L 312, 2008 11 22, p. 3).

13 https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC122719

paramos schemas, kurios prieštarautų atliekų tvarkymo tikslams ir dėl kurių būtų neveiksmingai naudojamos perdirbti tinkamos atliekos. Be to, siekdamos užtikrinti veiksmingesnį bioenergijos naudojimą, nuo 2026 m. valstybės narės nebeturėtų remti vien elektros energiją gaminančių jėgainių, išskyrus atvejus, kai įrenginiai yra regionuose, kuriems suteiktas specifinis naudojimo statusas, susijęs su jų perėjimu nuo iškastinio kuro prie kitų šaltinių, arba jeigu įrenginiuose naudojama anglies dioksido surinkimo ir saugojimo technologija;

(5) sąnaudų atžvilgiu vis konkurencingiau ir sparčiai didėjančiu mastu gaminama atsinaujinančiųjų išteklių elektros energija gali būti naudojama patenkinti vis didesnei energijos paklausos daliai, pavyzdžiui, šilumos siurbliai gali būti naudojami patalpoms šildyti arba žemos temperatūros pramoniniams procesams, elektrinės transporto priemonės – transporto reikmėms, o elektrinės krosnys – tam tikrose pramonės šakose. Iš atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos taip pat galima gaminti sintetinius degalus, skirtus vartoti transporto sektoriuose, kurių priklausomybę nuo iškastinio kuro sunku sumažinti, tokiuose kaip aviacija ir jūrų transportas. Elektrifikavimo sistema turi būti sudarytos sąlygos tvirtam ir veiksmingam koordinavimui atlikti ir plečiami rinkos mechanizmai, kad jie atitiktų tiek pasiūlą, tiek paklausą erdvės ir laiko požiūriu, skatinamos investicijos į lankstumą ir padedama integruoti dideles kintamas iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintos elektros energijos dalis. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos pajėgumų diegimas ir toliau didėtų tinkamu tempu, atitinkančiu augančią paklausą. Šiuo tikslu valstybės narės turėtų sukurti sistemą, apimančią su rinka suderinamus mechanizmus, kuriais būtų šalinamos likusios kliūtys turėti saugias ir tinkamas elektros energijos sistemas, pritaikytas dideliam atsinaujinančiųjų išteklių energijos kiekiui, taip pat saugyklas, visiškai integruotas į elektros energijos sistemą. Visų pirma, šioje sistemoje turi būti pašalintos likusios kliūtys, įskaitant nefinansines, pvz., nepakankami valdžios institucijų skaitmeniniai ir žmogiškieji ištekliai, kad būtų galima išnagrinėti vis daugiau prašymų suteikti leidimus;

(6) apskaičiuojant atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį valstybėje narėje, atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuras turėtų būti įtraukiamas į sektoriaus, kuriame jis naudojamas (elektros energijos, šildymo ir vėsinimo arba transporto), apskaitą. Siekiant išvengti dvejopos apskaitos, į atsinaujinančiųjų išteklių elektros energiją, naudojamą šiam kurui gaminti, neturėtų būti atsižvelgiama. Taip visoje direktyvoje būtų suderintos šio kuro apskaitos taisyklės, neatsižvelgiant į tai, ar jis įtraukiamas į bendrą atsinaujinančiųjų išteklių energijos tikslą, ar į bet kurį papildomą tikslą. Taip pat būtų suteikta galimybė apskaičiuoti realiai suvartotą energiją, atsižvelgiant į energijos nuostolius to kuro gamybos procese. Be to, būtų galima apskaityti atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kurą, importuojamą į Sąjungą ir sunaudojamą joje;

(7) valstybių narių bendradarbiavimas remiant atsinaujinančiųjų išteklių energiją gali būti vykdomas atliekant statistinius perdavimus, įgyvendinant paramos schemas arba bendrus projektus. Taip suteikiama galimybė ekonomiškai efektyviai diegti atsinaujinančiųjų išteklių energijos pajėgumus visoje Europoje ir prisidedama prie rinkos integracijos. Nepaisant bendradarbiavimo teikiamų galimybių, jis buvo labai ribotas, todėl rezultatai, susiję su atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalies didinimo efektyvumu, nebuvo optimalūs. Dėl to

valstybės narės turėtų būti įpareigotos išbandyti bendradarbiavimą įgyvendindamos bandomąjį projektą. Vykdydamos šį įpareigojimą, susijusios valstybės narės galėtų įgyvendinti projektus, finansuojamus nacionaliniais įnašais pagal Sąjungos atsinaujinančiųjų išteklių energijos finansavimo mechanizmą, nustatytą Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2020/1294[14];

(8) Jūrų atsinaujinančiųjų išteklių energijos strategijoje nustatytas plataus užmojo tikslas – iki 2050 m. visuose Sąjungos jūros baseinuose įdiegti 300 GW jūros vėjo ir 40 GW vandenynų energijos gamybos pajėgumus. Siekdamos užtikrinti šiuos esminius pokyčius, valstybės narės turės bendradarbiauti tarpvalstybiniu mastu jūrų baseinų lygmeniu. Todėl valstybės narės turėtų kartu nustatyti jūrų atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybos apimtis, iki 2050 m. diegtinas kiekviename jūros baseine ir jų diegimo tarpinius 2030 m. ir 2040 m. tikslus. Šie tikslai turėtų atsispindėti atnaujintuose nacionaliniuose energetikos ir klimato srities veiksmų planuose, kurie pagal Reglamentą (ES) 2018/1999 bus pateikti 2023 m. ir 2024 m.. Nustatydamos šias apimtis valstybės narės turėtų atsižvelgti į jūrų atsinaujinančiųjų išteklių energijos potencialą kiekviename jūros baseine, aplinkosaugą, prisitaikymą prie klimato kaitos ir kitus jūrų naudojimo būdus, taip pat Sąjungos priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo tikslus. Be to, valstybės narės turėtų geriau apsvarstyti galimybę derinti jūrų atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybos ir perdavimo linijų, jungiančių kelias valstybes nares, projektus, įgyvendindamos hibridinius projektus arba, vėlesniu etapu, sukurdamos sudėtingesnį tinklą. Taip būtų sudarytos sąlygos elektros energijai tekėti skirtingomis kryptimis, taigi, būtų kuo labiau padidinta socialinė ir ekonominė gerovė, optimizuotos infrastruktūros išlaidos ir užtikrintas tvaresnis jūros naudojimas;

(9) atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos pirkimo sutarčių rinka sparčiai plečiasi ir suteikia papildomų galimybių, neskaitant valstybių narių paramos schemų arba tiesioginio pardavimo didmeninėje elektros energijos rinkoje, patekti į atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos gamybos rinką. Kartu atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos pirkimo sutarčių rinka vis dar apima nedidelį valstybių narių ir didelių įmonių skaičių, o didelėse Sąjungos rinkos dalyse išlieka didelių administracinių, techninių ir finansinių kliūčių. Todėl esamos 15 straipsnyje numatytos priemonės, kuriomis skatinamas atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos pirkimo sutarčių naudojimas, turėtų būti toliau stiprinamos, tiriant kredito garantijų naudojimo siekiant sumažinti šių sutarčių finansinę riziką galimybes, atsižvelgiant į tai, kad šios garantijos, jei jos yra viešos, neturėtų išstumti privačiojo sektoriaus finansavimo;

(10) didelė kliūtis diegiant atsinaujinančiųjų išteklių energijos pajėgumus – pernelyg sudėtingos ir ilgos administracinės procedūros. Remdamasi atsinaujinančiųjų išteklių energijos įrenginiams taikomų administracinių procedūrų tobulinimo priemonėmis, apie kurias valstybės narės iki 2023 m. kovo 15 d. turi pranešti savo pirmosiose integruotose nacionalinėse energetikos ir klimato srities pažangos ataskaitose pagal Europos Parlamento ir Tarybos

[14] 2020 m. rugsėjo 15 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/1294 dėl Sąjungos atsinaujinančiųjų išteklių energijos finansavimo mechanizmo (OL L 303, 2020 9 17, p. 1).

reglamentą (ES) 2018/1999[15], Komisija turėtų įvertinti, ar į šią direktyvą įtrauktos nuostatos, kuriomis siekiama supaprastinti šias procedūras, padėjo užtikrinti procedūrų sklandumą ir proporcingumą. Jei atlikus šį vertinimą paaiškėtų, kad padėtį dar galima reikšmingai pagerinti, Komisija turėtų imtis tinkamų priemonių, siekdama užtikrinti, kad valstybės narės taikytų supaprastintas ir veiksmingas administracines procedūras;

(11) didelį neišnaudotą potencialą veiksmingai prisidėti prie išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo Sąjungoje turi pastatų sektorius. Siekiant įgyvendinti Klimato politikos tikslo įgyvendinimo plane nustatytus užmojus pasiekti Sąjungos išsikeltą neutralaus poveikio klimatui tikslą, reikės šiame sektoriuje sumažinti šildymo ir vėsinimo priklausomybę nuo iškastinio kuro, padidinant atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybą ir naudojimą. Tačiau per pastarąjį dešimtmetį atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo šildymui ir vėsinimui pažanga buvo lėta ir daugiausia priklausė nuo didesnio biomasės naudojimo. Nenustačius tikslų padidinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybą ir naudojimą pastatų sektoriuje, nebus galima sekti pažangos ir nustatyti atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimo kliūtis. Be to, nustačius tikslus bus duotas ilgalaikis signalas investuotojams, įskaitant laikotarpį iškart po 2030 m. Taip bus papildyti įpareigojimai, susiję su energijos vartojimo efektyvumu ir pastatų energiniu naudingumu. Todėl turėtų būti nustatyti orientaciniai atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimo pastatuose tikslai, kurie padėtų nukreipti ir skatinti valstybių narių pastangas išnaudoti atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimo ir gamybos pastatų sektoriuje potencialą, skatinti plėtoti ir integruoti atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybos technologijas, kartu suteikiant tikrumo investuotojams ir skatinant dalyvavimą vietos lygmeniu;

(12) dėl nepakankamo kvalifikuotų darbuotojų, ypač atsinaujinančiųjų išteklių energiją naudojančių šildymo ir vėsinimo sistemų montuotojų ir projektuotojų, skaičiaus šildymo sistemų, kurioms naudojamas iškastinis kuras, pakeitimas atsinaujinančiųjų išteklių energija grindžiamomis sistemomis vyksta lėčiau ir yra viena iš pagrindinių atsinaujinančiųjų energijos išteklių integravimo pastatų, pramonės ir žemės ūkio sektoriuose kliūčių. Valstybės narės turėtų bendradarbiauti su socialiniais partneriais ir atsinaujinančiųjų išteklių energijos bendrijomis, siekdamos numatyti reikiamus įgūdžius. Turėtų būti parengta pakankamai kokybiškų mokymo programų ir suteikta pakankamai sertifikavimo galimybių, kuriomis užtikrinamas tinkamas įvairių atsinaujinančiųjų išteklių energiją naudojančių šildymo ir vėsinimo sistemų įrengimas ir patikimas veikimas, ir jos turėtų būti parengtos taip, kad pritrauktų subjektus dalyvauti tokiose mokymo programose ir sertifikavimo sistemose. Valstybės narės turėtų apsvarstyti, kokių veiksmų reikėtų imtis siekiant pritraukti grupes, kurioms šiuo metu nepakankamai atstovaujama atitinkamose profesinėse srityse. Išmokytų ir sertifikuotų montuotojų sąrašas turėtų būti skelbiamas viešai, kad būtų užtikrintas vartotojų pasitikėjimas ir galimybė

[15] 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1999 dėl energetikos sąjungos ir klimato politikos veiksmų valdymo, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (EB) Nr. 663/2009 ir (EB) Nr. 715/2009, Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/22/EB, 98/70/EB, 2009/31/EB, 2009/73/EB, 2010/31/ES, 2012/27/ES ir 2013/30/ES, Tarybos direktyvos 2009/119/EB ir (ES) 2015/652 ir panaikinamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 525/2013 (OL L 328, 2018 12 21, p. 1).

lengvai rasti specialių projektuotojų ir montuotojų įgūdžių turinčių subjektų, galinčių užtikrinti tinkamą atsinaujinančiųjų išteklių energiją naudojančių šildymo ir vėsinimo sistemų įrengimą ir veikimą;

(13) kilmės garantijos yra viena iš pagrindinių vartotojų informavimo ir tolesnio atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos pirkimo sutarčių naudojimo priemonių. Siekiant sukurti nuoseklią Sąjungos kilmės garantijų naudojimo bazę ir suteikti galimybę asmenims, sudarantiems atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos pirkimo sutartis, susipažinti su atitinkamais patvirtinamaisiais įrodymais, visi atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamintojai turėtų turėti galimybę gauti kilmės garantiją, nedarant poveikio valstybių narių pareigai atsižvelgti į kilmės garantijų rinkos vertę, jei energijos gamintojai gauna finansinę paramą;

(14) siekiant padidinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos pajėgumų diegimą ir sustiprinti energetikos sistemų integravimą, reikėtų paspartinti centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo tinklų infrastruktūros plėtrą ir ją nukreipti taip, kad šildymo ir vėsinimo sektoriuje būtų veiksmingai ir lanksčiai naudojami įvairesni atsinaujinantieji energijos ištekliai. Todėl tikslinga atnaujinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių, kurie turėtų būti vis dažniau naudojami centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo tinkluose, sąrašą ir reikalauti integruoti šiluminės energijos saugojimo technologijas, kaip lankstumo, didesnio energijos vartojimo efektyvumo ir ekonomiškai efektyvesnio veikimo šaltinį;

(15) tikimasi, kad Sąjungoje iki 2030 m. bus daugiau nei 30 mln. elektrinių transporto priemonių, todėl būtina užtikrinti, kad jos galėtų visapusiškai prisidėti prie atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos sistemos integracijos, ir taip sudaryti sąlygas optimaliomis sąnaudomis užtikrinti didesnę atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos dalį. Turi būti visiškai išnaudotas elektrinių transporto priemonių potencialas absorbuoti atsinaujinančiųjų išteklių elektros energiją tuo metu, kai jos yra daug, ir grąžinti ją atgal į tinklą, kai jos trūksta. Todėl tikslinga nustatyti specialias su elektrinėmis transporto priemonėmis ir informavimu apie atsinaujinančiųjų išteklių energiją bei apie tai, kaip ir kada ja naudotis, susijusias priemones, kurios papildytų priemones, nustatytas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje (ES) 2014/94[16] ir [siūlomame Reglamente dėl baterijų ir baterijų atliekų, kuriuo panaikinama Direktyva 2006/66/EB ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/1020];

(16) siekiant, kad lankstumo ir balansavimo paslaugos, teikiamos iš sutelktų paskirstytojo kaupimo įrenginių, būtų plėtojamos konkurencingai, baterijų savininkams ar naudotojams ir jų vardu veikiantiems subjektams, pvz., pastatų energetikos sistemų valdytojams, judumo paslaugų teikėjams ir kitiems elektros energijos rinkos dalyviams, turėtų būti realiuoju laiku nediskriminacinėmis sąlygomis užtikrinta nemokama prieiga prie pagrindinės informacijos apie baterijas, pvz., jų būklę, įkrovos būseną, talpą ir galios nuostatį. Todėl tikslinga nustatyti priemones, kuriomis būtų sprendžiamas poreikio gauti prieigą prie tokių duomenų, kad būtų palengvinti su buitinių

[16] 2014 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/94/ES dėl alternatyviųjų degalų infrastruktūros diegimo (OL L 307, 2014 10 28, p. 1).

baterijų ir elektrinių transporto priemonių integravimu susiję veiksmai, klausimas, papildant [siūlomo Komisijos reglamento dėl baterijų ir baterijų atliekų, kuriuo panaikinama Direktyva 2006/66/EB ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/1020] nuostatas dėl prieigos prie duomenų apie baterijas, susijusias su palankesnių sąlygų keisti baterijų paskirtį sudarymu. Nuostatos dėl prieigos prie elektrinių transporto priemonių baterijų duomenų turėtų būti taikomos kartu su visomis Sąjungos teisės aktuose dėl transporto priemonių tipo patvirtinimo išdėstytomis nuostatomis;

(17) dėl nuolat didėjančio kelių, geležinkelių, jūrų ir kitų rūšių transporto sektoriuose naudojamų elektrinių transporto priemonių skaičiaus reikės, kad įkrovimo operacijos būtų optimizuotos ir valdomos taip, kad nesusidarytų spūsčių ir būtų visapusiškai išnaudojamas atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos prieinamumas ir mažos elektros kainos sistemoje. Tais atvejais, kai abikryptis elektrinių transporto priemonių įkrovimas padėtų toliau didinti atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos naudojimą transporto sektoriuje ir apskritai elektros energijos sistemoje, tokia funkcija taip pat turėtų būti prieinama. Atsižvelgiant į ilgą įkrovimo prieigų tarnavimo laiką, įkrovimo infrastruktūros reikalavimai turėtų būti nuolat atnaujinami taip, kad atitiktų būsimus poreikius ir nesukeltų neigiamo susaistymo poveikio technologijų ir paslaugų plėtrai;

(18) elektrinių transporto priemonių naudotojai, sudarantys sutartis su elektromobilumo paslaugų teikėjais ir elektros energijos rinkos dalyviais, turėtų turėti teisę gauti informaciją ir paaiškinimus, kokį poveikį sutarčių sąlygos turės jų transporto priemonės naudojimui ir jos baterijos būklei. Elektromobilumo paslaugų teikėjai ir elektros energijos rinkos dalyviai turėtų aiškiai paaiškinti elektrinių transporto priemonių naudotojams, kaip jiems bus atlyginama už lankstumo, balansavimo ir kaupimo paslaugas, kurias, naudodami savo automobilį, jie teiks elektros energijos sistemai ir rinkai. Sudarant tokias sutartis, elektrinių transporto priemonių naudotojams taip pat turi būti užtikrintos jų vartotojų teisės, susijusios su transporto priemonės naudojimu, visų pirma teisės į jų asmens duomenų, pvz., buvimo vietos ir vairavimo įpročių, apsaugą. Tokiose sutartyse taip pat gali būti numatyta elektrinių transporto priemonių naudotojų galimybė pasirinkti elektros energijos, kurią jie pageidauja naudoti savo elektrinėje transporto priemonėje, rūšį. Dėl pirmiau minėtų priežasčių svarbu, kad elektrinių transporto priemonių naudotojai galėtų naudotis savo abonementu daugelyje įkrovimo prieigų. Be to, taip bus sudarytos sąlygos elektrinės transporto priemonės naudotojo pasirinktam paslaugų teikėjui tą transporto priemonę optimaliai integruoti į elektros energijos sistemą, nes jis galės nuspėjamai planuoti ir teikti paskatas, remdamasis elektrinės transporto priemonės naudotojo pageidavimais. Taip pat tai atitinka į vartotoją ir gaminantį vartotoją orientuotos energetikos sistemos principus ir teisę elektrinių transporto priemonių naudotojams kaip galutiniams vartotojams pasirinkti tiekėją pagal Direktyvos (ES) 2019/944 nuostatas;

(19) naudojant paskirstytojo kaupimo įrenginius, pvz., buitines baterijas ir elektrinių transporto priemonių baterijas, tinklui per telkėjus gali būti pasiūlyta daug lankstumo ir balansavimo paslaugų. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas plėtoti tokias paslaugas, reglamentavimo nuostatos, susijusios su kaupimo įrenginių prijungimu ir eksploatavimu, pvz., nuostatos dėl tarifų, įpareigojimų vykdymo laiko ir prijungimo specifikacijų, turėtų būti parengtos taip, kad

netrukdytų išnaudoti visų kaupimo įrenginių, įskaitant mažus ir mobilius įrenginius (palyginti su didesniais stacionariais kaupimo įrenginiais), potencialo teikti sistemai lankstumo ir balansavimo paslaugas ir prisidėti prie tolesnio atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos naudojimo;

(20) įkrovimo prieigos vietose, kuriose elektrinės transporto priemonės paprastai stovi ilgesnį laiką, pvz., ten, kur žmonės stato automobilius gyvenamosios vietos ar darbo sumetimais, yra labai svarbios integruojant energetikos sistemas, todėl reikia užtikrinti išmaniojo įkrovimo funkcijas. Todėl, siekiant integruoti elektrines transporto priemones į elektros energijos sistemą, ypač svarbus viešai neprieinamos įprastos įkrovimo infrastruktūros veikimas, nes ji įrengiama ten, kur elektrinės transporto priemonės pakartotinai statomos ilgą laiką, pvz., ribotos prieigos pastatuose, darbuotojų automobilių stovėjimo aikštelėse arba automobilių stovėjimo aikštelėse, išnuomotose fiziniams ar juridiniams asmenims;

(21) pramonėje sunaudojama 25 % Sąjungos energijos, ir ji yra pagrindinė šildymo ir vėsinimo paslaugų, kurių 91 % šiuo metu grindžiama iškastiniu kuru, naudotoja. Tačiau 50 % šildymo ir vėsinimo paslaugų poreikio susiję su žemos temperatūros (< 200 °C) šildymo ir vėsinimo paslaugomis, kurias teikiant galima pasinaudoti ekonomiškai efektyviomis atsinaujinančiųjų išteklių energijos galimybėmis, įskaitant elektrifikavimą. Be to, pramonėje gaminant tokius gaminius, kaip plienas ar cheminės medžiagos, kaip žaliavos naudojami neatsinaujinantieji energijos ištekliai. Nuo šiandien priimamų pramonės investicijų sprendimų priklausys būsimi pramonės procesai ir energijos galimybės, kurias pramonė gali apsvarstyti, todėl svarbu, kad tie investiciniai sprendimai būtų perspektyvūs. Dėl to reikėtų nustatyti lyginamuosius indeksus, kurie paskatintų pramonę pereiti prie atsinaujinančiaisiais energijos ištekliais pagrįstų gamybos procesų, kuriuose būtų naudojama ne tik atsinaujinančiųjų išteklių energija, bet ir iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių pagamintos žaliavos, tokios kaip žaliasis vandenilis. Be to, atsižvelgiant į esamas Sąjungos gaminių ženklinimo metodikas ir tvarių gaminių iniciatyvas, reikalinga bendra metodika, kuri būtų taikoma gaminiams, paženklintiems kaip pagamintiems iš dalies naudojant arba naudojant tik atsinaujinančiųjų išteklių energiją arba kaip kaip pradinę žaliavą naudojant atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kurą. Taip būtų išvengta apgaulingos praktikos ir padidėtų vartotojų pasitikėjimas. Be to, atsižvelgiant į tai, kad vartotojai pirmenybę teikia gaminiams, kurie padeda siekti aplinkos ir su klimato kaita susijusių tikslų, tai paskatintų šių gaminių paklausą rinkoje;

(22) atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kurą galima naudoti ne tik energetikos, bet ir ne energetikos tikslais kaip pradinę žaliavą arba žaliavą tokiose pramonės šakose kaip plieno ar cheminių medžiagų pramonė. Naudojant atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kurą abiem tikslais išnaudojamas visas jo potencialas pakeisti iškastinį kurą, naudojamą kaip pradinę žaliavą, ir sumažinti pramonėje išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, todėl jis turėtų būti įtrauktas į atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuro naudojimo tikslą. Nacionalinės priemonės, kuriomis remiamas atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuro naudojimas pramonėje, neturėtų padidinti grynosios taršos, kurią lemia padidėjusi elektros energijos gamybos paklausa, kuriai patenkinti naudojamas taršiausias iškastinis

kuras, toks kaip akmens anglys, dyzelinas, lignitas, nafta, durpės ir degieji skalūnai;

(23) didėjantys užmojai šildymo ir vėsinimo sektoriuje yra labai svarbūs siekiant bendro atsinaujinančiųjų išteklių energijos tikslo, atsižvelgiant į tai, kad tiekiant šilumą ir vėsumą suvartojama apie pusę Sąjungoje suvartojamo energijos kiekio, o jų tiekimo galutinė paskirtis labai įvairi ir apima platų technologijų spektrą pastatų, pramonės ir centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sektoriuose. Siekiant paspartinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimą šildymo ir vėsinimo sektoriuje, turėtų būti nustatyta, kad visose valstybėse narėse jų dalis privalo kasmet valstybės narės lygmeniu padidėti ne mažiau kaip 1,1 procentinio punkto. Valstybėms narėms, kurių šildymo ir vėsinimo sektoriuje atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalis jau viršija 50 %, turėtų būti palikta galimybė taikyti tik pusę privalomos metinio padidinimo normos, o valstybės narės, kuriose ta dalis sudaro 60 % ar daugiau, gali laikyti, kad tokia dalis atitinka vidutinę metinę padidinimo normą pagal 23 straipsnio 2 dalies b ir c punktus. Be to, turėtų būti nustatytos konkrečioms valstybėms narėms taikomos papildomos normos – tuo tikslu papildomos pastangos valstybėms narėms, remiantis BVP ir ekonominiu efektyvumu, turėtų būti perskirstytos taip, kad 2030 m. būtų pasiektas pageidaujamas atsinaujinančiųjų energijos išteklių lygis. Į Direktyvą (ES) 2018/2001 taip pat turėtų būti įtrauktas ilgesnis įvairių priemonių sąrašas, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas šildymo ir vėsinimo sektoriuje didinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį. Valstybės narės gali įgyvendinti vieną ar daugiau priemonių sąraše nurodytų priemonių;

(24) siekiant užtikrinti, kad ne tik tektų svarbesnis vaidmuo centralizuotam šilumos ir vėsumos tiekimui, bet ir būtų geriau informuojami vartotojai, tikslinga paaiškinti ir teikti išsamesnę informaciją apie šiose sistemose naudojamų atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį ir šių sistemų energijos vartojimo efektyvumą;

(25) paaiškėjo, kad naudojant šiuolaikines atsinaujinančiųjų išteklių energija grindžiamas efektyvaus centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemas galima pasiūlyti ekonomiškai efektyvių atsinaujinančiųjų išteklių energijos integravimo, energijos vartojimo efektyvumo didinimo ir energetikos sistemų integravimo sprendimų, sudarančių sąlygas bendrai mažinti šildymo ir vėsinimo sektoriaus priklausomybę nuo iškastinio kuro. Siekiant užtikrinti, kad šis potencialas būtų išnaudotas, metinis atsinaujinančiųjų išteklių energijos ir (arba) atliekinės šilumos didinimo centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sektoriuje rodiklis turėtų būti padidintas nuo 1 iki 2,1 procentinio punkto, nekeičiant šio padidinimo orientacinio pobūdžio, nes tokios rūšies tinklo plėtra visoje Sąjungoje yra nevienoda;

(26) atsižvelgiant į didėjančią centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sektoriaus svarbą ir poreikį šiuos tinklus plėtoti taip, kad būtų integruota daugiau atsinaujinančiųjų išteklių energijos, tikslinga nustatyti reikalavimus, kuriais būtų užtikrinta atsinaujinančiųjų išteklių energijos ir atliekinės šilumos bei vėsumos trečiųjų tiekėjų jungtis su centralizuoto šilumos ar vėsumos tiekimo tinklų sistemomis, kurių galia yra didesnė nei 25 MW;

(27) atliekinė šiluma ir vėsuma, nepaisant jų plataus prieinamumo, yra nepakankamai naudojamos, todėl švaistomi ištekliai, mažėja nacionalinių

energetikos sistemų energijos vartojimo efektyvumas ir Sąjungoje sunaudojama daugiau energijos nei būtina. Nustačius glaudesnio centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo operatorių, pramonės ir tretinių sektorių ir vietos valdžios institucijų veiksmų koordinavimo reikalavimus, galėtų būti palengvintas dialogas ir bendradarbiavimas, kurie būtini siekiant išnaudoti ekonomiškai efektyvias atliekinės šilumos ir vėsumos galimybes, pasinaudojant centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemomis;

(28) siekiant užtikrinti, kad centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sektorius atliktų visapusišką vaidmenį energetikos sektoriaus integracijoje, būtina išplėsti bendradarbiavimą su elektros energijos skirstymo sistemų operatoriais įtraukiant elektros energijos perdavimo sistemos operatorius, o bendradarbiavimo sritį išplėsti taip, kad ji apimtų investicijų į tinklą planavimą ir rinkas; taip teikiant lankstumo paslaugas elektros energijos rinkose būtų geriau išnaudotos centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo galimybės. Be to, siekiant užtikrinti platesnę energijos nešiklių integraciją ir ekonomiškai efektyviausią jų naudojimą, turėtų būti sudarytos sąlygos toliau bendradarbiauti su dujų tinklų operatoriais, įskaitant vandenilio ir kitų energetikos tinklų operatorius;

(29) naudojant atsinaujinančiųjų išteklių degalus ir atsinaujinančiųjų išteklių elektros energiją transporto sektoriuje, galima ekonomiškai efektyviai prisidėti prie Sąjungos transporto sektoriaus priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo ir, be kita ko, labiau įvairinti energijos tiekimą šiame sektoriuje, kartu skatinant inovacijas, ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą Sąjungos ekonomikoje bei mažinant priklausomybę nuo energijos importo. Siekiant įgyvendinti Sąjungos nustatytą didesnį išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo tikslą, turėtų būti padidintas visų rūšių Sąjungos transportui tiekiamas atsinaujinančiųjų išteklių energijos kiekis. Transporto tikslą išreiškus kaip taršos šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis intensyvumo mažinimo tikslą, transporto sektoriuje būtų skatinama vis daugiau naudoti ekonomiškai efektyviausius ir veiksmingiausius degalus, padedančius mažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį. Be to, taršos šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis intensyvumo mažinimo tikslas paskatintų inovacijas ir padėtų nustatyti aiškų lyginamąjį indeksą, pagal kurį būtų galima palyginti įvairias degalų rūšis ir atsinaujinančiųjų išteklių elektros energiją, atsižvelgiant į jų taršos šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis intensyvumą. Dar daugiau, padidinus pažangiesiems biodegalams ir biodujoms taikomo su energija susijusio tikslo lygį ir nustačius atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės degalų tikslą, būtų užtikrintas didesnis atsinaujinančiųjų išteklių degalų, darančių mažiausią poveikį aplinkai, naudojimas tų rūšių transportui, kurį sunku elektrifikuoti. Šių tikslų įgyvendinimas turėtų būti užtikrintas nustatant įpareigojimus degalų tiekėjams ir kitomis priemonėmis, įtrauktomis į [Reglamentą (ES) 2021/XXX dėl atsinaujinančiųjų išteklių ir mažo anglies dioksido pėdsako kuro naudojimo jūrų transporto sektoriuje („FuelEU Maritime“) ir Reglamentą (ES) 2021/XXX dėl vienodų sąlygų darniajam oro transportui užtikrinimo]. Specialūs aviacinių degalų tiekėjų įpareigojimai turėtų būti nustatyti tik pagal [Reglamentą (ES) 2021/XXX dėl vienodų sąlygų darniajam oro transportui užtikrinimo];

(30) esminis vaidmuo mažinant transporto sektoriaus priklausomybę nuo iškastinio kuro teks elektromobilumui. Siekdamos toliau plėtoti elektromobilumą,

valstybės narės turėtų sukurti kreditų mechanizmą, kuris suteiktų galimybę viešai prieinamų įkrovimo prieigų operatoriams, tiekiant atsinaujinančiųjų išteklių elektros energiją, prisidėti prie valstybių narių degalų tiekėjams nustatyto įpareigojimo vykdymo. Svarbu, kad pagal tokį mechanizmą remdamos elektros energijos naudojimą transporto sektoriuje valstybės narės ir toliau siektų didelių užmojų mažindamos savo skystųjų degalų derinio priklausomybę nuo iškastinio kuro transporto sektoriuje;

(31) Sąjungos atsinaujinančiųjų išteklių energijos politika siekiama prisidėti prie Europos Sąjungos klimato kaitos švelninimo tikslų, susijusių su išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimu. Siekiant šio tikslo taip pat būtina prisidėti prie platesnių aplinkosaugos tikslų, visų pirma biologinės įvairovės, kuriai neigiamos įtakos turi netiesioginis žemės naudojimo keitimas, susijęs su tam tikrų biodegalų, skystųjų bioproduktų ir biomasės kuro gamyba, nykimo prevencijos. Prisidėti prie šių klimato ir aplinkosaugos tikslų įgyvendinimo jau ilgą laiką nori įvairių kartų Sąjungos piliečiai ir Sąjungos teisės aktų leidėjai. Todėl, pakeitus transporto tikslo apskaičiavimo būdą, neturėtų būti daromas poveikis ribinėms vertėms, nustatytoms siekiant pagal šį tikslą apskaityti tam tikrus degalus, pagamintus iš maistinių ir pašarinių augalų, ir degalus, dėl kurių kyla didelė netiesioginio žemės naudojimo keitimo rizika. Be to, siekdamos neskatinti transporto sektoriuje naudoti biodegalų ir biodujų, pagamintų iš maistinių ir pašarinių augalų, valstybės narės turėtų ir toliau turėti galimybę pasirinkti, ar juos įtraukti į transporto tikslą, ar ne. Jeigu jos nusprendžia jų neįtraukti, jos gali atitinkamai sumažinti taršos šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis intensyvumo mažinimo tikslą, darydamos prielaidą, kad naudojant maistinės bei pašarinės kilmės biodegalus išmetama 50 % mažiau šiltnamio efektą sukeliančių dujų, o tai atitinka tipines šios direktyvos priede nustatytas išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo vertes, susijusias su svarbiausiais maistinės bei pašarinės kilmės biodegalų gamybos būdais, taip pat minimalią sumažėjimo ribinę vertę, taikomą daugumai tokius biodegalus gaminančių įrenginių;

(32) išreiškus transporto tikslą kaip taršos šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis intensyvumo mažinimo tikslą, nebūtina naudoti daugiklių siekiant skatinti naudoti tam tikrus atsinaujinančiuosius energijos išteklius. Taip yra dėl to, kad, naudojant skirtingus atsinaujinančiosios energijos išteklius, išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis mažinamas skirtingai, todėl skirtingai prisidedama prie šio tikslo. Reikėtų laikyti, kad su atsinaujinančiųjų išteklių elektros energija susijęs išmetamas teršalų kiekis yra lygus nuliui, o tai reiškia, kad dėl jos išmetamųjų teršalų kiekis sumažėja 100 %, palyginti su elektros energija, pagaminta iš iškastinio kuro. Taip bus paskatinta naudoti atsinaujinančiųjų išteklių elektros energiją, nes mažai tikėtina, kad naudojant atsinaujinančiųjų išteklių degalus ir perdirbtos anglies kurą bus pasiektas toks didelis procentinis teršalų kiekio mažinimo dydis. Todėl veiksmingiausiu kelių transporto priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo būdu taptų elektrifikavimas, pagrįstas atsinaujinančiaisiais energijos ištekliais. Be to, siekiant skatinti naudoti pažangiuosius biodegalus ir biodujas bei atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės degalus aviacijos ir jūrų transporto sektoriuose, kuriuos sunku elektrifikuoti, tikslinga, apskaičiuojant konkrečius tiems degalams nustatytus tikslus, toliau taikyti tų rūšių transportui tiekiamiems minėtiems degalams taikomą daugiklį;

(33) tiesiogiai elektrifikuojant galutinio energijos suvartojimo sektorius, įskaitant transporto sektorių, didinamas efektyvumas ir sudaromos palankesnės sąlygos pereiti prie atsinaujinančiųjų išteklių energija pagrįstos energetikos sistemos. Todėl tai savaime yra veiksminga priemonė išmetamam šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekiui mažinti. Todėl nebūtina sukurti papildomumo sistemos, kuri transporto sektoriuje būtų taikoma būtent atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijai, tiekiamai elektrinėms transporto priemonėms;

(34) atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuras turi būti apskaičiuojamas kaip atsinaujinančiųjų išteklių energija, neatsižvelgiant į tai, kuriame sektoriuje jis sunaudojamas, todėl taisyklės, pagal kurias nustatomas jo kaip atsinaujinančiųjų išteklių kuro pobūdis, kai jis gaminamas iš elektros energijos, ir kurios buvo taikomos tik tiems degalams, kurie naudojami transporto sektoriuje, turėtų būti taikomos ir visam atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kurui, nepriklausomai nuo sektoriaus, kuriame jis naudojamas;

(35) siekiant užtikrinti didesnį Sąjungos tvarumo ir išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimo kriterijų, taikomų kietajam biomasės kurui, naudojamam įrenginiuose, gaminančiuose šilumą, elektros energiją ir vėsumą, aplinkosauginį veiksmingumą, minimalią tokių kriterijų taikymo ribą reikėtų sumažinti nuo dabartinių 20 MW iki 5 MW;

(36) Direktyva (ES) 2018/2001 sustiprinta bioenergijos tvarumo ir išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo sistema, nustatant kriterijus visiems galutinio energijos suvartojimo sektoriams. Joje nustatytos specialios taisyklės dėl biodegalų, skystųjų bioproduktų ir biomasės kuro, pagaminto iš miško biomasės, pagal kurias reikalaujama užtikrinti biomasės ruošos / žaliavų derliaus nuėmimo operacijų tvarumą ir apskaičiuoti dėl žemės paskirties keitimo išmetamą teršalų kiekį. Siekiant sustiprinti itin didelės biologinės įvairovės ir daug anglies turinčių buveinių, tokių kaip pirmykščiai miškai, didelės biologinės įvairovės miškai, pievos ir durpynai, apsaugą, turėtų būti nustatytos su miško biomasės gavyba tose teritorijose susijusios išimtys ir apribojimai, laikantis iš žemės ūkio biomasės pagamintam biokurui, skystiesiems bioproduktams ir biomasės kurui taikomo požiūrio. Be to, išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimo kriterijai taip pat turėtų būti taikomi esamiems įrenginiams, kuriuose naudojama biomasė, siekiant užtikrinti, kad gaminant bioenergiją visuose šiuose įrenginiuose būtų užtikrintas išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimas, palyginti su energija, gaminama iš iškastinio kuro;

(37) siekiant sumažinti administracinę naštą atsinaujinančiųjų išteklių kuro ir perdirbtos anglies kuro gamintojams ir valstybėms narėms, kurių savanoriškos ar nacionalinės schemos Komisijos įgyvendinimo aktu yra pripažintos kaip schemos, kuriose pateikiami įrodymai ar tikslūs duomenys apie atitiktį tvarumo ir išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimo kriterijams, taip pat kitiems šioje direktyvoje nustatytiems reikalavimams, valstybės narės, atsižvelgdamos į Komisijos pripažinimą, turėtų pripažinti sertifikavimo pagal tokias schemas rezultatus. Siekdamos sumažinti naštą mažiems įrenginiams, valstybės narės turėtų nustatyti supaprastintą tikrinimo mechanizmą įrenginiams, kurių galia yra nuo 5 iki 10 MW;

(38) Sąjungos duomenų baze, kurią turi sukurti Komisija, siekiama sudaryti sąlygas atsekti atsinaujinančiųjų išteklių skystąjį ir dujinį kurą ir perdirbtos anglies

kurą. Ji turėtų apimti ne tik transporto, bet ir visus kitus galutinio energijos suvartojimo sektorius, kuriuose naudojamas toks kuras. Tuo turėtų būti labai prisidedama prie visapusiškos šio kuro gamybos ir vartojimo stebėsenos, taip sumažinant dvejopos apskaitos ar pažeidimų riziką tiekimo grandinėse, įtrauktose į Sąjungos duomenų bazę. Be to, siekiant išvengti rizikos, kad dėl tų pačių iš atsinaujinančiųjų išteklių pagamintų dujų bus pateikti keli prašymai, bet kurios duomenų bazėje registruotos iš atsinaujinančiųjų išteklių pagamintų dujų siuntos kilmės garantija turėtų būti panaikinta;

(39) įvairiose Valdymo reglamento (ES) 2018/1999 nuostatose pateikiamos kelios nuorodos į Sąjungos lygmeniu nustatytą privalomą tikslą pasiekti, kad bent 32 % Sąjungoje sunaudojamos energijos 2030 m. būtų gaunama iš atsinaujinančiųjų išteklių. Kadangi šį tikslą būtina padidinti, siekiant veiksmingai prisidėti prie užmojo išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį iki 2030 m. sumažinti 55 %, tos nuorodos turėtų būti iš dalies pakeistos. Bet kokiais nustatytais papildomais planavimo ir ataskaitų teikimo reikalavimais nebus sukurta nauja planavimo ir ataskaitų teikimo sistema, tačiau jiems turėtų būti taikoma esama Reglamente (ES) 2018/1999 nustatyta planavimo ir ataskaitų teikimo sistema;

(40) siekiant išvengti reglamentavimo reikalavimų, susijusių su transporto degalų priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo tikslais, dubliavimosi ir užtikrinti derėjimą su Direktyva (ES) 2018/2001, turėtų būti iš dalies pakeista Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/70/EB[17] taikymo sritis;

(41) Direktyvos 98/70/EB apibrėžtys turėtų būti iš dalies pakeistos, kad būtų suderintos su Direktyva (ES) 2018/2001 ir taip būtų išvengta skirtingų apibrėžčių taikymo tuose dviejuose aktuose;

(42) siekiant supaprastinimo ir išvengti dvigubo reglamentavimo, susijusio su sugriežtintais transporto degalų priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo įpareigojimais, numatytais Direktyvoje (ES) 2018/2001, turėtų būti panaikinti Direktyvoje 98/70/EB nustatyti įpareigojimai dėl išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo ir biodegalų naudojimo;

(43) siekiant išvengti dvigubo ataskaitų teikimo įpareigojimų reglamentavimo, turėtų būti panaikinti Direktyvoje 98/70/EB nustatyti įpareigojimai dėl išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo stebėsenos ir ataskaitų teikimo;

(44) Tarybos direktyva (ES) 2015/652, kurioje pateikiamos išsamios vienodo Direktyvos 98/70/EB 7a straipsnio įgyvendinimo taisyklės, turėtų būti panaikinta, nes, šia direktyva panaikinus Direktyvos 98/70/EB 7a straipsnį, ji taps nebeaktuali;

(45) kalbant apie dyzelino biologinius komponentus, Direktyvoje 98/70/EB esančia nuoroda į dyzeliną B7, t. y. dyzeliną, kuriame yra iki 7 % riebalų rūgščių metilo esterių (RRME), ribojamos galimybės pasiekti aukštesnius biodegalų naudojimo tikslus, nustatytus Direktyvoje (ES) 2018/2001. Taip yra dėl to, kad beveik visas Sąjungoje tiekiamas dyzelinas jau yra B7. Todėl didžiausia biologinių komponentų dalis turėtų būti padidinta nuo 7 % iki 10 %. Siekiant

[17] 1998 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/70/EB dėl benzino ir dyzelinių degalų (dyzelino) kokybės, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 93/12/EEB (OL L 350, 1998 12 28, p. 58).

remti dyzelino B10, t. y. dyzelino, kurio sudėtyje yra iki 10 % riebalų rūgščių metilo esterių (RRME), įsisavinimą rinkoje, reikalinga dyzelino, kuriame yra 7 % RRME, Sąjungos masto B7 apsaugos klasė, nes manoma, kad iki 2030 m. transporto priemonių parką sudarys daug transporto priemonių, nesuderinamų su B10. Tai turėtų atsispindėti Direktyvos 98/70/EB su pakeitimais, padarytais šiuo aktu, 4 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje;

(46) pereinamojo laikotarpio nuostatos turėtų suteikti galimybę tvarkingai tęsti duomenų rinkimą ir vykdyti ataskaitų teikimo pareigas, vykdomas pagal šia direktyva išbrauktus Direktyvos 98/70/EB straipsnius;

(47) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų[18] valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas, visų pirma atsižvelgiant į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo sprendimą byloje *Komisija prieš Belgiją*[19] (byla C-543/17),

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyvos (ES) 2018/2001 pakeitimai

Direktyva (ES) 2018/2001 iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnio antra pastraipa iš dalies keičiama taip:

a) 36 punktas pakeičiamas taip:

„36) atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuras (degalai) – skystasis ir dujinis kuras (degalai), kurio energinė vertė gaunama iš atsinaujinančiųjų išteklių, išskyrus biomasę;“;

b) 47 punktas pakeičiamas taip:

„47) numatytoji vertė – naudojant tipinę vertę ir naudojantis iš anksto nustatytais veiksniais nustatoma vertė, kuri šioje direktyvoje nustatytomis aplinkybėmis gali būti naudojama vietoj faktinės vertės;“;

c) pridedami šie punktai:

[18] OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

[19] 2019 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija prieš Belgiją*, C-543/17, ECLI: ES: C:2019:573.

„1a) kokybiška apvalioji mediena – nukirsta arba kitaip paruošta ir išvežta apvalioji mediena, kuri dėl savo charakteristikų, tokių kaip medžio rūšis, matmenys, tiesumas ir rievių tankis, yra tinkama naudoti pramonėje, remiantis valstybių narių pagal konkrečias miškų sąlygas apibrėžtomis ir tinkamai pagrįstomis sąlygomis.. Prie jos nepriskiriama vykdant ikiprekybinę retinimo veiklą paruošta mediena ar medžiai, išvežti iš miškų, nukentėjusių nuo gaisrų, kenkėjų ar ligų arba pažeistų dėl abiotinių veiksnių;

14a) prekybos zona – prekybos zona, apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/943[20] 2 straipsnio 65 punkte;

14b) pažangioji matavimo sistema – pažangioji matavimo sistema, apibrėžta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2019/944[21] 2 straipsnio 23 punkte;

14c) įkrovimo prieiga – įkrovimo prieiga, apibrėžta Direktyvos (ES) 2019/944 2 straipsnio 33 punkte;

14d) rinkos dalyvis – rinkos dalyvis, apibrėžtas Reglamento (ES) 2019/943 2 straipsnio 25 punkte;

14e) elektros energijos rinka – elektros energijos rinka, apibrėžta Direktyvos 2019/944/EB 2 straipsnio 9 punkte;

14f) buitinė baterija – atskira įkraunamoji baterija, kurios vardinė galia yra didesnė kaip 2 kWh ir kuri yra tinkama įrengti ir naudoti buityje;

14g) elektrinių transporto priemonių baterija – elektra varomų transporto priemonių baterija, apibrėžta [siūlomo Reglamento dėl baterijų ir baterijų atliekų, kuriuo panaikinama Direktyva 2006/66/EB ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/1020[22]] 2 straipsnio 12 punkte;

14h) pramoninė baterija – pramoninė baterija, apibrėžta [siūlomo Reglamento dėl baterijų ir baterijų atliekų, kuriuo panaikinama Direktyva 2006/66/EB ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/1020] 2 straipsnio 11 punkte;

14i) baterijos būklė – baterijos būklė, apibrėžta [pasiūlymo dėl Reglamento dėl baterijų ir baterijų atliekų, kuriuo panaikinama Direktyva 2006/66/EB ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/1020[23]] 2 straipsnio 25 punkte;

14j) įkrovos būsena – įkrovos būsena, apibrėžta [pasiūlymo dėl Reglamento dėl baterijų ir baterijų atliekų, kuriuo panaikinama Direktyva 2006/66/EB ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/1020] 2 straipsnio 24 punkte;

14k) galios nuostatis – baterijos valdymo sistemoje saugoma informacija apie elektrinės galios nustatytąsias vertes, kurioms esant baterija veikia įkrovimo ar iškrovimo operacijos metu ir užtikrinama jos optimali būklė ir veikimas;

---

[20] 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2019/943 dėl elektros energijos vidaus rinkos (OL L 158, 2019 6 14, p. 54).

[21] 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/944 dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2012/27/ES (OL L 158, 2019 6 14, p. 125).

[22] COM(2020)798 *final*.

[23] Pasiūlymas dėl Komisijos reglamento dėl baterijų ir baterijų atliekų, kuriuo panaikinama Direktyva 2006/66/EB ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/1020 (xxxx).

14l) išmanusis įkrovimas – įkrovimo operacija, kai elektros energijos tiekimo baterijai intensyvumas koreguojamas realiuoju laiku pagal elektroniniu ryšiu gaunamą informaciją;

14m) reguliavimo institucija – reguliavimo institucija, apibrėžta Reglamento (ES) 2019/943 2 straipsnio 2 punkte;

14n) abikryptis įkrovimas – išmanusis įkrovimas, kai elektros srautas gali būti apgręžtas ir elektra iš baterijos gali tekėti į įkrovimo prieigą, prie kurios ji prijungta;

14o) įprastos galios įkrovimo prieiga – įprastos galios įkrovimo prieiga, apibrėžta [pasiūlymo dėl Reglamento dėl alternatyviųjų degalų infrastruktūros diegimo, kuriuo panaikinama Direktyva 2014/94/ES] 2 straipsnio 31 punkte;

18a) pramonė – įmonės ir gaminiai, priskiriami Statistinio ekonominės veiklos rūšių klasifikatoriaus (NACE 2 red.)[24] B, C, F ir J sekcijoms, 63 skyriui;

18b) naudojimas ne energetikos tikslu – kuro kaip žaliavos naudojimas pramoniniame procese, užuot panaudojus jį energijai gaminti;

22a) atsinaujinančiųjų išteklių kuras (degalai) – biokuras (biodegalai), skystieji bioproduktai, biomasės kuras ir atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuras (degalai);

44a) įveistas miškas – intensyviai tvarkomas sodintinis miškas, kuriam pasodintam ir pasiekusiam brandaus medyno amžių būdingos visos šios savybės: jį sudaro vienos arba dviejų rūšių tos pačios amžiaus klasės tolygiais atstumais augantys medžiai. Prie įveistų miškų priskiriami medienos, pluošto ir energijos gamybos tikslais sodinti trumpos rotacijos miškai, išskyrus apsaugos ar ekosistemų atkūrimo tikslais pasodintus miškus, taip pat miškus, išaugusius sodinant ar sėjant, kurie, pasiekę brandaus medyno amžių, yra arba bus panašūs į natūraliai želiančius miškus;

44b) sodintinis miškas – miškas, kurį daugiausia sudaro medžiai, išaugę sodinant ir (arba) sąmoningai sėjant, su sąlyga, kad pasodinti ar pasėti medžiai, pasiekę brandaus medyno amžių, sudarys daugiau kaip penkiasdešimt procentų medyno tūrio; prie sodintinių miškų priskiriami anksčiau sodintų ar sėtų medžių atžalynai;“;

2) 3 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

[24] 2006 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1893/2006, nustatantis statistinį ekonominės veiklos rūšių klasifikatorių NACE 2 red. ir iš dalies keičiantis Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3037/90 bei tam tikrus EB reglamentus dėl konkrečių statistikos sričių (OL L 393, 2006 12 30, p. 1).

„1. Valstybės narės kolektyviai užtikrina, kad Sąjungos bendrojo galutinio energijos suvartojimo procentinė dalis, kurią sudaro atsinaujinančiųjų išteklių energija, 2030 m. būtų bent 40 %.“;

b) 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad energija iš biomasės būtų gaminama taip, kad būtų kuo labiau sumažintas nederamas iškreipiamasis poveikis biomasės žaliavų rinkai ir žalingas poveikis biologinei įvairovei. Šiuo tikslu jos atsižvelgia į atliekų hierarchiją, nustatytą Direktyvos 2008/98/EB 4 straipsnyje, ir į trečiojoje pastraipoje nurodytą pakopinį naudojimo principą.

Taikydamos pirmoje pastraipoje nurodytas priemones:

a) valstybės narės neteikia paramos:

i) pjautinųjų rąstų, fanerrąsčių, kelmų ir šaknų naudojimui energijai gaminti.

ii) atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybai deginant atliekas, jei nesilaikoma Direktyvoje 2008/98/EB nustatytų atskiro surinkimo įpareigojimų;

iii) praktikai, kuri neatitinka trečioje pastraipoje nurodyto deleguotojo akto;

b) nuo 2026 m. gruodžio 31 d., nepažeisdamos pirmoje pastraipoje nustatytų įpareigojimų, valstybės narės neteikia paramos elektros energijos gamybai iš miško biomasės įrenginiuose, kuriuose gaminama tik elektros energija, išskyrus atvejus, kai tokia elektros energija atitinka bent vieną iš šių sąlygų:

i) ji gaminama regione, nurodytame teritoriniame teisingos pertvarkos plane, kurį patvirtino Europos Komisija pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2021/…, kuriuo įsteigiamas Teisingos pertvarkos fondas, nes jis priklauso nuo kietojo iškastinio kuro ir atitinka atitinkamus 29 straipsnio 11 dalyje nustatytus reikalavimus;

ii) ji gaminama taikant iš biomasės išsiskyrusio CO_2 surinkimo ir saugojimo technologiją ir atitinka 29 straipsnio 11 dalies antroje pastraipoje nustatytus reikalavimus.

Ne vėliau kaip per vienus metus nuo [šios iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo] Komisija pagal 35 straipsnį priima deleguotąjį aktą dėl to, kaip taikyti pakopinį biomasės naudojimo principą ir kaip visų pirma sumažinti kokybiškos apvaliosios medienos naudojimą energijai gaminti, daugiausia dėmesio skiriant paramos schemoms ir deramai atsižvelgiant į nacionalines ypatybes.

Iki 2026 m. Komisija pateikia valstybių narių paramos schemų, susijusių su biomase, poveikio, įskaitant poveikį biologinei įvairovei ir galimus rinkos iškraipymus, ataskaitą ir įvertina galimybę toliau apriboti dėl miško biomasės teikiamos paramos schemas.“;

c) įterpiama 4a dalis:

„4a. Valstybės narės nustato sistemą, kuri gali apimti paramos schemas ir kuria gali būti sudarytos palankesnės sąlygos naudoti atsinaujinančiųjų išteklių elektros

energijos pirkimo sutartis, suteikiant galimybę pasiekti tokį atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos pajėgumų diegimo lygį, kuris atitinka 2 dalyje nurodytą valstybės narės nacionalinį įnašą, ir tokiu tempu, kuris atitinka Reglamento (ES) 2018/1999 4 straipsnio a punkto 2 dalyje nurodytas orientacines trajektorijas. Visų pirma tokia sistema turi padėti šalinti likusias kliūtis, įskaitant kliūtis, susijusias su leidimų išdavimo procedūromis, trukdančias atsinaujinančiųjų išteklių elektros energiją tiekti dideliu mastu. Rengdamos tą sistemą, valstybės narės atsižvelgia į papildomą atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos kiekį, reikalingą transporto, pramonės, pastatų ir šildymo ir vėsinimo sektorių paklausai patenkinti ir atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kurui gaminti.“;

3) 7 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

Atsižvelgiant į pirmos pastraipos a, b arba c punktą, apskaičiuojant bendrojo galutinio atsinaujinančiųjų išteklių energijos suvartojimo procentinę dalį, į dujas ir elektros energiją iš atsinaujinančiųjų išteklių atsižvelgiama tik vieną kartą. Energija, pagaminta iš atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuro, apskaitoma sektoriuje – elektros energijos, šildymo ir vėsinimo arba transporto – kuriame ji suvartojama.“

b) 2 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„1 dalies pirmos pastraipos a punkto tikslais bendrasis galutinis atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos suvartojimas apskaičiuojamas kaip valstybėje narėje iš atsinaujinančiųjų išteklių pagamintos elektros energijos kiekis, įskaitant elektros energiją, kurią iš atsinaujinančiųjų išteklių pasigamino vartotojai ir atsinaujinančiųjų išteklių energijos bendrijos, taip pat elektros energiją, pagamintą iš atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuro, ir neįskaitant elektros energijos, pagamintos hidroakumuliaciniais įrenginiais, kuriems naudojamas prieš tai į aukštutinį baseiną pakeltas vanduo, taip pat elektros energijos, naudojamos atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kurui gaminti.“;

c) 4 dalies a punktas pakeičiamas taip:

„a) galutinis atsinaujinančiųjų išteklių energijos suvartojimas transporto sektoriuje apskaičiuojamas kaip visų biodegalų, biodujų ir atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės degalų, suvartotų transporto sektoriuje, suma.“;

4) 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) įterpiama 1a dalis:

„1a. Iki 2025 m. gruodžio 31 d. kiekviena valstybė narė susitaria su viena ar keliomis kitomis valstybėmis narėmis parengti bent vieną bendrą atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybos projektą. Komisijai pranešama apie tokį susitarimą, įskaitant datą, kurią tikimasi projektą pradėti vykdyti. Projektai, finansuojami nacionaliniais įnašais pagal Sąjungos atsinaujinančiųjų išteklių energijos finansavimo mechanizmą, nustatytą Komisijos įgyvendinimo reglamente (ES) 2020/1294[25], laikomi atitinkančiais šio susijusių valstybių narių įpareigojimo sąlygas.“;

b) įterpiama ši dalis:

„7a. Valstybės narės, besiribojančios su jūros baseinu, bendradarbiauja siekdamos kartu nustatyti jūrų atsinaujinančiųjų išteklių energijos, kurią jos planuoja pagaminti tame jūros baseine, kiekį iki 2050 m. su tarpiniais tikslais 2030 m. ir 2040 m. Jos atsižvelgia į kiekvieno regiono ypatumus ir plėtrą, jūros baseino jūrų atsinaujinančiųjų išteklių potencialą ir į tai, kad svarbu užtikrinti susijusį integruoto tinklo planavimą. Valstybės narės apie tą kiekį praneša atnaujintuose integruotuose nacionaliniuose energetikos ir klimato srities veiksmų planuose, teikiamuose pagal Reglamento (ES) 2018/1999 14 straipsnį.“;

5) 15 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės aiškiai apibrėžia visas technines specifikacijas, kurias turi atitikti atsinaujinančiųjų išteklių energiją naudojantys įrenginiai ir sistemos, kad jiems būtų galima pritaikyti paramos schemas. Jei yra nustatyti darnieji standartai arba Europos standartai, įskaitant Europos standartizacijos organizacijų nustatytas technines atskaitos sistemas, tokios techninės specifikacijos parengiamos pagal tuos standartus. Pirmenybė teikiama darniesiems standartams, kurių nuorodos yra paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, siekiant paremti Europos teisės aktus, o nesant jų, kitiems darniesiems standartams ir Europos standartams tokia eilės tvarka. Tokiose techninėse specifikacijose neturi būti nurodoma, kur įrenginiai ir sistemos turi būti sertifikuojami, ir jos netrukdo tinkamam vidaus rinkos veikimui.“;

b) 4, 5, 6 ir 7 dalys išbraukiamos;

c) 8 dalis pakeičiama taip:

„8. Valstybės narės įvertina reglamentavimo ir administracines kliūtis, trukdančias sudaryti ilgalaikes atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos pirkimo sutartis, ir pašalina nepagrįstas kliūtis tokioms sutartimis, taip pat skatina jas naudoti, be kita

[25] 2020 m. rugsėjo 15 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2020/1294 dėl Sąjungos atsinaujinančiųjų išteklių energijos finansavimo mechanizmo (OL L 303, 2020 9 17, p. 1).

ko, išnagrinėdamos, kaip sumažinti su jomis susijusią finansinę riziką, visų pirma pasinaudojant kredito garantijomis. Valstybės narės užtikrina, kad tokioms sutartims nebūtų taikomos neproporcingos arba diskriminacinės procedūros ar mokesčiai ir kad visos susijusios kilmės garantijos galėtų būti perduotos atsinaujinančiųjų išteklių energijos pirkėjui pagal atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos pirkimo sutartį.

Valstybės narės savo politiką ir priemones, kuriomis skatinamas atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos pirkimo sutarčių naudojimas, aprašo savo integruotuose nacionaliniuose energetikos ir klimato srities veiksmų planuose, nurodytuose Reglamento (ES) 2018/1999 3 ir 14 straipsniuose, ir pažangos ataskaitose, teikiamose pagal to reglamento 17 straipsnį. Tose ataskaitose jos taip pat nurodo atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos gamybos apimtį, pagrįstą atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos pirkimo sutartimis.“;

d) įterpiama ši 9 dalis:

„9. Praėjus vieniems metams nuo šios iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo, Komisija persvarsto 15, 16 ir 17 straipsniuose nustatytas administracinių procedūrų taisykles ir jų taikymą bei prireikus pasiūlo jų pakeitimus ir gali imtis papildomų priemonių, kad padėtų valstybėms narėms jas įgyvendinti.“;

6) įterpiamas šis straipsnis:

„15a straipsnis

Atsinaujinančiųjų išteklių energijos integravimas pastatuose

1. Siekdamos skatinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos gamybą ir naudojimą pastatų sektoriuje, valstybės narės nustato orientacinę galutinio energijos suvartojimo procentinę dalį, kurią 2030 m. jų pastatų sektoriuje turi sudaryti atsinaujinančiųjų išteklių energija ir kuri atitinka orientacinį tikslą – 2030 m. pastatų sektoriuje bent 49 % Sąjungos galutinio energijos suvartojimo turi sudaryti atsinaujinančiųjų išteklių energija. Nacionalinis tikslas išreiškiamas nacionalinio galutinio energijos suvartojimo procentine dalimi ir apskaičiuojamas pagal 7 straipsnyje nustatytą metodiką. Valstybės narės įtraukia savo tikslą į atnaujintus integruotus nacionalinius energetikos ir klimato srities veiksmų planus, teikiamus pagal Reglamento (ES) 2018/1999 14 straipsnį, taip pat nurodo, kaip jos planuoja šį tikslą pasiekti.

2. Valstybės narės savo statybos reglamentuose ir kodeksuose ir, jei taikoma, savo paramos schemose nustato priemones, kuriomis siekiama padidinti elektros energijos ir šildymo ir vėsinimo iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių tiekimo dalį pastatų fonde ir, be kita ko, nustato nacionalines priemones, kuriomis būtų iš esmės didinamas pasigamintos atsinaujinančiųjų išteklių energijos vartojimas, atsirastų gerokai daugiau atsinaujinančiųjų išteklių energijos bendrijų ir gerokai padidėtų vietos energijos kaupimas, o kartu – energijos vartojimo efektyvumo didinimo priemones, susijusias su bendra šilumos ir elektros energijos gamyba ir pasyviais, beveik nulinės energijos ir nulinės energijos pastatais.

Kad pasiektų 1 dalyje nurodytą orientacinę atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį, valstybės narės savo statybos reglamentuose bei kodeksuose ir, kai taikoma, savo paramos schemose ar kitose lygiaverčio poveikio priemonėse nustato, kiek atsinaujinančiųjų išteklių energijos būtina minimaliai naudoti pastatuose, laikantis Direktyvos 2010/31/ES nuostatų. Valstybės narės suteikia galimybę šį minimalųjį lygį kiekį užtikrinti, be kita ko, naudojant efektyvaus centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemą.

Esamų pastatų atveju pirma pastraipa taikoma ginkluotosioms pajėgoms tik tokiu mastu, kokiu jos taikymas nepakenktų ginkluotųjų pajėgų veiklos pobūdžiui ir svarbiausiam tikslui, ir netaikoma medžiagoms, naudojamoms išimtinai kariniais tikslais.

3. Valstybės narės užtikrina, kad viešieji pastatai nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis atliktų pavyzdinį vaidmenį, susijusį su suvartojamos atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalimi, pagal Direktyvos 2010/31/ES 9 straipsnio ir Direktyvos 2012/27/ES 5 straipsnio nuostatas. Valstybės narės gali, be kita ko, sudaryti sąlygas to įpareigojimo laikytis nustatant, kad viešųjų pastatų ar mišrių privačių ir viešųjų pastatų stogus trečiosios šalys naudoja įrenginiams, kuriais iš atsinaujinančiųjų išteklių gaminama energija.

4. Kad pasiektų 1 dalyje nurodytą orientacinę atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalį, valstybės narės skatina naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją naudojančias šildymo ir vėsinimo sistemas ir įrangą. Tuo tikslu valstybės narės taiko visas tinkamas priemones ir paskatas, be kita ko, energijos vartojimo efektyvumo etiketes, parengtas pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/1369[26], energinio naudingumo sertifikatus pagal Direktyvą 2010/31/ES arba kitus atitinkamus sertifikatus ar standartus, parengtus nacionaliniu ar Sąjungos lygmeniu, ir užtikrina, kad būtų teikiama tinkama informacija ir rekomendacijos dėl atsinaujinančiaisiais energijos ištekliais grindžiamų energiją itin efektyviai vartojančių alternatyvų, taip pat esamų finansinių priemonių ir paskatų, kuriomis skatinamas didesnio masto senų šildymo sistemų keitimas ir spartesnis perėjimas prie atsinaujinančiųjų išteklių energija grindžiamų sprendimų.“;

7) 18 straipsnio 3 ir 4 dalys pakeičiamos taip:

„3. Valstybės narės užtikrina, kad atsinaujinančiųjų išteklių energiją naudojančių visų formų šildymo ir vėsinimo sistemų, skirtų naudoti pastatuose, pramonėje ir žemės ūkyje, montuotojai ir projektuotojai, taip pat fotoelektros sistemų montuotojai galėtų naudotis sertifikavimo schemomis. Tose schemose gali būti atsižvelgta atitinkamai į esamas schemas ir struktūras ir jos turi būti grindžiamos IV priede

[26] 2017 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/1369, kuriuo nustatoma energijos vartojimo efektyvumo ženklinimo sistema ir panaikinama Direktyva 2010/30/ES (OL L 198, 2017 7 28, p. 1).

nustatytais kriterijais. Vadovaudamasi tais kriterijais, kiekviena valstybė narė pripažįsta kitos valstybės narės išduotą sertifikatą.

Valstybės narės užtikrina, kad būtų pakankamas išmokytų ir kvalifikuotų atsinaujinančiųjų išteklių energiją naudojančių šildymo ir vėsinimo sistemų montuotojų skaičius, kad naudojant atitinkamas technologijas būtų galima reaguoti į didėjantį šildymo ir vėsinimo iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių tiekimo mastą, kurio reikia siekiant prisidėti prie metinio atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalies didinimo šildymo ir vėsinimo sektoriuje, kaip nustatyta 23 straipsnyje.

Siekdamos užtikrinti tokį pakankamą montuotojų ir projektuotojų skaičių, valstybės narės užtikrina, kad būtų parengta pakankamai mokymo programų, kurias užbaigus būtų suteikiama kvalifikacija ar sertifikatas, apimantys atsinaujinančiųjų išteklių energija grindžiamas šildymo ir vėsinimo technologijas ir jų naujausius novatoriškus sprendimus. Valstybės narės imasi priemonių dalyvavimui, visų pirma mažųjų ir vidutinių įmonių bei savarankiškai dirbančių asmenų, tokiose programose skatinti. Valstybės narės gali sudaryti savanoriškus susitarimus su atitinkamais technologijų tiekėjais ir pardavėjais, kad jie parengtų pakankamai montuotojų – gali būti remiamasi numatoma pardavimo apimtimi – naujausių rinkoje siūlomų novatoriškų sprendimų ir technologijų srityse.

4. Valstybės narės informaciją apie sertifikavimo schemas, nurodytas 3 dalyje, skelbia viešai. Valstybės narės užtikrina, kad montuotojų, kurie yra kvalifikuoti ar turi sertifikatą pagal 3 dalį, sąrašas būtų reguliariai atnaujinamas ir skelbiamas viešai.“;

8) 19 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad atsinaujinančių išteklių energijos gamintojo prašymu būtų išduodama kilmės garantija. Valstybės narės gali nurodyti išduoti kilmės garantijas iš neatsinaujinančiųjų išteklių gautai energijai. Kilmės garantijos gali būti išduodamos taikant minimalią galios ribą. Kilmės garantija turi būti standartinė, suteikiama 1 MWh energijos. Kiekvienam pagamintos energijos vienetui išduodama ne daugiau kaip viena kilmės garantija.“;

ii) penkta pastraipa išbraukiama;

b) 8 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Jei elektros energijos tiekėjas privalo parodyti, kokią jo tiekiamos energijos procentinę dalį ar kokį kiekį jo energijos rūšių derinyje sudaro atsinaujinančiųjų išteklių energija Direktyvos 2009/72/EB 3 straipsnio 9 dalies a punkto tikslais, jis tai padaro pasinaudodamas kilmės garantijomis, išskyrus procentinę dalį jo energijos rūšių derinyje, kuri atitinka neatsekamus komercinius pasiūlymus, jei tokių yra, kuriems tiekėjas gali naudoti liekamąjį derinį.“;

9) 20 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Vadovaudamosi savo atliktu būtinumo statyti naują infrastruktūrą, skirtą šilumai ir vėsumai iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių centralizuotai tiekti, kad būtų pasiektas šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nurodytas Sąjungos tikslas, įvertinimu, pagal Reglamento (ES) 2018/1999 I priedą įtrauktu į integruotus nacionalinius energetikos ir klimato srities veiksmų planus, valstybės narės prireikus imasi būtinų veiksmų efektyvaus centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo infrastruktūrai plėtoti, siekdamos skatinti šildymą ir vėsinimą, kuriam naudojami atsinaujinantieji energijos ištekliai, įskaitant saulės, aplinkos ir geoterminę energiją, biomasę, biodujas, skystuosius bioproduktus ir atliekinę šilumą ir vėsumą, o kartu skatinti šiluminės energijos kaupimą.“;

10) įterpiamas 20a straipsnis:

„20a straipsnis

Palankesnių sąlygų atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos integravimui į sistemą sudarymas

„1. Valstybės narės reikalauja, kad jų teritorijoje veikiantys perdavimo ir skirstymo sistemų operatoriai leistų susipažinti su informacija apie kiekvienoje prekybos zonoje tiekiamos atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos dalį ir su tiekiama elektros energija susijusį išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį kuo tiksliau ir kuo arčiau tikrojo laiko, bet ne ilgesniais kaip vienos valandos intervalais, pateikdamos prognozes, jei turimos. Ši informacija turi būti prieinama skaitmeniniu būdu taip, kad būtų užtikrinta, kad ja galėtų naudotis elektros energijos rinkos dalyviai, telkėjai, vartotojai ir galutiniai vartotojai, ir kad ją galėtų skaityti elektroninio ryšio prietaisai, pvz., pažangiosios matavimo sistemos, elektrinių transporto priemonių įkrovimo prieigos, šildymo ir vėsinimo sistemos ir pastatų energijos naudojimo vadybos sistemos.

2. Be reikalavimų, [nustatytų pasiūlyme dėl Reglamento dėl baterijų ir baterijų atliekų, kuriuo panaikinama Direktyva 2006/66/EB ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) 2019/1020], valstybės narės užtikrina, kad buitinių ir pramoninių baterijų gamintojai sudarytų sąlygas baterijų savininkams ir naudotojams, taip pat jų vardu veikiančioms trečiosioms šalims, pvz., pastatų energijos naudojimo vadybos įmonėms ir elektros energijos rinkos dalyviams nediskriminacinėmis sąlygomis nemokamai realiuoju laiku susipažinti su pagrindine baterijos valdymo sistemos informacija, įskaitant baterijos talpą, būklę, įkrovos būseną ir galios nuostatį.

Valstybės narės užtikrina, kad, be papildomų su tipo patvirtinimu susijusių ir Rinkos priežiūros reglamente nustatytų reikalavimų, transporto priemonių gamintojai sudarytų sąlygas elektrinių transporto priemonių savininkams ir naudotojams, taip pat savininkų ir naudotojų vardu veikiančioms trečiosioms šalims, pvz., elektros energijos rinkos dalyviams ir elektromobilumo paslaugų teikėjams, realiuoju laiku nediskriminacinėmis sąlygomis nemokamai susipažinti su transporto priemonėje sukauptais duomenimis, susijusiais su baterijos būkle, įkrovos būsena, galios nuostačiu ir talpa, taip pat elektrinių transporto priemonių buvimo vieta.

3. Be reikalavimų, [nustatytų pasiūlyme dėl Reglamento dėl alternatyviųjų degalų infrastruktūros diegimo, kuriuo panaikinama Direktyva 2014/94/ES], valstybės narės užtikrina, kad jų teritorijoje įrengtos viešai neprieinamos įprastos galios įkrovimo

prieigos nuo [šios iš dalies keičiančios direktyvos perkėlimo į nacionalinę teisę termino] galėtų užtikrinti išmaniojo įkrovimo funkcijas ir, kai tinkama, remiantis reguliavimo institucijos vertinimu, abikrypčio įkrovimo funkcijas.

4. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaline reglamentavimo sistema nebūtų tiek tiesiogiai, tiek per telkėjus diskriminuojamas mažų ar mobilių sistemų, pvz., buitinių baterijų ir elektrinių transporto priemonių, dalyvavimas elektros energijos rinkose, įskaitant perkrovos valdymą ir lankstumo bei balansavimo paslaugų teikimą.“;

11) įterpiamas 22a straipsnis:

„22a straipsnis

Atsinaujinančiųjų išteklių energijos integravimas pramonėje

1. Valstybės narės stengiasi iki 2030 m. pramonės sektoriuje atsinaujinančiųjų energijos išteklių dalį, palyginti su energijos išteklių kiekiu, naudojamu galutiniais energetikos ir ne energetikos tikslais, preliminariai vidutiniškai per metus padidinti ne mažiau kaip 1,1 procentinio punkto.

Valstybės narės planuojamas priemones ir priemones, kurių imtasi, kad toks orientacinis padidėjimas būtų pasiektas, įtraukia į savo integruotus nacionalinius energetikos ir klimato srities veiksmų planus bei pažangos ataskaitas, teikiamas pagal Reglamento (ES) 2018/1999 3, 14 ir 17 straipsnius.

Valstybės narės užtikrina, kad iki 2030 m. atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuro, naudojamo galutiniais energetikos ir ne energetikos tikslais, įnašas pramonėje sudarytų 50 % vandenilio, sunaudojamo galutiniais energetikos ir ne energetikos tikslais. Tam procentiniam dydžiui apskaičiuoti taikomos toliau nurodytos taisyklės.

a) Apskaičiuojant vardiklį, įskaitoma vandenilio, sunaudoto galutiniais energetikos ir ne energetikos tikslais, energinė vertė, išskyrus vandenilį, naudojamą kaip tarpinį produktą įprastiniams transporto degalams gaminti.

b) Apskaičiuojant skaitiklį, įskaitoma atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuro, sunaudoto pramonės sektoriuje galutiniais energetikos ir ne energetikos tikslais, energinė vertė, išskyrus atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kurą, naudojamą kaip tarpinį produktą įprastiniams transporto degalams gaminti.

c) Ir skaitiklis, ir vardiklis apskaičiuojami naudojant III priede nustatytas kuro energines vertes.

2. Valstybės narės užtikrina, kad pramonės gaminiuose, kurie yra paženklinti kaip pagaminti naudojant atsinaujinančiųjų išteklių energiją ir atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kurą arba kurie, kaip tvirtinama, yra taip pagaminti, nurodomas atsinaujinančiųjų išteklių energijos arba atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuro, naudoto žaliavų įsigijimo, parengiamojo apdorojimo, gamybos ir

skirstymo etapais, procentinis dydis, apskaičiuotas remiantis Rekomendacijoje 2013/179/ES[27] arba, kaip alternatyva, ISO 14067:2018 nustatyta metodika.“;

12) 23 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Siekdama skatinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos naudojimą šildymo ir vėsinimo sektoriuje, kiekviena valstybė narė padidina atsinaujinančiųjų išteklių energijos procentinę dalį tame sektoriuje bent 1,1 procentinio punkto, kaip metinį vidurkį, apskaičiuojamą 2021–2025 m. ir 2026–2030 m. laikotarpiams, pradedant nuo 2020 m. atsinaujinančiųjų išteklių energijos procentinės dalies šildymo ir vėsinimo sektoriuje, kuri išreiškiama nacionaline bendrojo galutinio energijos suvartojimo procentine dalimi ir apskaičiuojama pagal 7 straipsnyje nustatytą metodiką.

Tose valstybėse narėse, kuriose naudojama atliekinė šiluma ir vėsuma, tas padidinimas turi būti lygus 1,5 procentinio punkto. Tokiu atveju valstybės narės gali įskaityti atliekinę šilumą ir vėsumą, bet įskaitoma dalis turi sudaryti ne daugiau kaip 40 % vidutinio metinio padidėjimo.

Be pirmoje pastraipoje nurodyto minimalaus metinio padidėjimo 1,1 procentinio punkto, kiekviena valstybė narė stengiasi atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalį savo šildymo ir vėsinimo sektoriuje padidinti 1a priede nustatytu dydžiu.“;

b) įterpiama 1a dalis:

„1a. Valstybės narės įvertina savo atsinaujinančiųjų išteklių energijos ir atliekinės šilumos ir vėsumos naudojimo šildymo ir vėsinimo sektoriuje potencialą ir, be kita ko, kai tinkama, atlieka nedidelį ekologinį pavojų keliančiam diegimui tinkamų vietovių ir nedidelio masto namų ūkio projektų galimybių analizę. Vertinime nustatomos tarpinės reikšmės ir priemonės, kurias taikant būtų didinamas atsinaujinančiųjų energijos išteklių naudojimas šildymo ir vėsinimo sektoriuje ir tam tikrais atvejais – atliekinės šilumos ir vėsumos naudojimas centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sektoriuje, siekiant nustatyti ilgalaikę nacionalinę šildymo ir vėsinimo sektoriaus priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo strategiją. Vertinimas yra integruotų nacionalinių energetikos ir klimato srities veiksmų planų, nurodytų Reglamento (ES) 2018/1999 3 ir 14 straipsniuose, dalis ir pateikiamas kartu su išsamiu šildymo ir vėsinimo vertinimu, kurio reikalaujama pagal Direktyvos 2012/27/ES 14 straipsnio 1 dalį.“;

c) 2 dalies pirmos pastraipos a punktas išbraukiamas;

d) 4 dalis pakeičiama taip:

[27] 2013/179/ES: 2013 m. balandžio 9 d. Komisijos rekomendacija dėl produktų ir organizacijų gyvavimo ciklo aplinkosauginio veiksmingumo matavimo ir pranešimo apie jį bendrų metodų taikymo (OL L 124, 2013 5 4, p. 1–210).

„4. Kad užtikrintų 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą vidutinį metinį padidėjimą, valstybės narės gali įgyvendinti vieną ar kelias iš šių priemonių:

a) atsinaujinančiųjų išteklių energiją arba atliekinę šilumą ir vėsumą fiziškai įterpti į šildymui arba vėsinimui tiekiamus energijos išteklius ir kurą;

b) pastatuose diegti ypač našias atsinaujinančiųjų išteklių energiją naudojančias šildymo ir vėsinimo sistemas arba pramoniniams šildymo ir vėsinimo procesams naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją arba atliekinę šilumą ir vėsumą;

c) taikyti priemones, įgyvendinamas prekiniais sertifikatais, kuriais įrodoma, kad 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyto įpareigojimo laikomasi remiant diegimo priemones pagal šios dalies b punktą, kurias įgyvendina kitas ekonominės veiklos vykdytojas, pavyzdžiui, nepriklausomas atsinaujinančiųjų išteklių energijos technologijų montuotojas arba energetinių paslaugų bendrovė, teikianti diegimo paslaugas atsinaujinančiųjų išteklių energijos srityje;

d) didinti nacionalinių ir vietos valdžios institucijų pajėgumus planuoti ir įgyvendinti atsinaujinančiųjų energijos išteklių projektus ir diegti infrastruktūrą;

e) kurti rizikos mažinimo sistemas siekiant sumažinti šildymo ir vėsinimo iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių projektų kapitalo sąnaudas;

f) skatinti įmones ir smulkiųjų vartotojų kolektyvus sudaryti šilumos pirkimo sutartis;

g) įgyvendinti suplanuotas iškastinį kurą naudojančių šildymo sistemų pakeitimo schemas arba iškastinio kuro laipsniško naudojimo nutraukimo schemas, kuriose nustatytos tarpinės reikšmės;

h) vykdyti šildymo iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių, įtraukiant vėsinimą, planavimo reikalavimus vietos ir regionų lygmenimis;

i) taikyti kitas lygiaverčio poveikio politikos priemones, įskaitant fiskalines priemones, paramos schemas ar kitas finansines paskatas.

Priimdamos ir įgyvendindamos tokias priemones valstybės narės užtikrina jų prieinamumą visiems vartotojams, visų pirma mažas pajamas gaunančių ar pažeidžiamų namų ūkių vartotojams, kurie kitu atveju gali neturėti pakankamo pradinio kapitalo, kad galėtų jomis pasinaudoti.“;

13) 24 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės užtikrina, kad informacija apie energinį naudingumą ir atsinaujinančiųjų išteklių energijos procentinę dalį jų centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemose galutiniams vartotojams būtų teikiama lengvai prieinamu būdu, pavyzdžiui, sąskaitose arba tiekėjų interneto svetainėse arba gavus prašymą.

Informacija apie atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalį išreiškiama bent bendrojo galutinio šilumos ir vėsumos, kurią suvartoja tam tikros centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemos naudotojai, suvartojimo procentine dalimi ir apima informaciją apie tai, kiek energijos buvo sunaudota vienam šilumos vienetui tiekti klientui ar galutiniam vartotojui.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Valstybės narės stengiasi padidinti atsinaujinančiųjų išteklių energijos ir atliekinės šilumos ir vėsumos energijos procentinę dalį centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sektoriuje bent 2,1 procentinio punkto, kaip metinį vidurkį, apskaičiuojamą 2021–2025 m. ir 2026–2030 m. laikotarpiams, pradedant nuo 2020 m. atsinaujinančiųjų išteklių energijos ir atliekinės šilumos ir vėsumos energijos procentinės dalies centralizuoto šilumos ar vėsumos tiekimo sektoriuje, ir nustato tam tikslui būtinas priemones. Atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalis išreiškiama bendrojo galutinio energijos suvartojimo centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sektoriuje procentine dalimi, pakoreguota pagal įprastas vidutines oro sąlygas.

Valstybės narės, kuriose centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sektoriuje atsinaujinančiųjų išteklių energijos ir atliekinės šilumos ir vėsumos energijos procentinė dalis yra didesnė nei 60 %, gali laikyti, kad tokia procentine dalimi jos įvykdo pirmoje pastraipoje nurodytą vidutinio metinio padidėjimo reikalavimą.

Valstybės narės savo integruotuose nacionaliniuose energetikos ir klimato srities veiksmų planuose pagal Reglamento (ES) 2018/1999 I priedą nustato priemones, būtinas pirmoje pastraipoje nurodytam vidutiniam metiniam padidėjimui įgyvendinti.“;

c) įterpiama 4a dalis:

„4a. Valstybės narės užtikrina, kad centralizuoto šilumos ar vėsumos tiekimo sistemų, kurių galia yra didesnė nei 25 MWth, operatoriai privalėtų prijungti atsinaujinančiųjų išteklių energijos ir atliekinės šilumos ir vėsumos energijos trečiuosius tiekėjus arba privalėtų pasiūlyti prijungti trečiuosius tiekėjus ir iš jų pirkti šilumą ar vėsumą, pagamintą iš atsinaujinančiųjų išteklių energijos ir atliekinės šilumos ir vėsumos energijos, remiantis nediskriminaciniais kriterijais, kuriuos nustato atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija, kai tokiems operatoriams reikia atlikti vieną ar daugiau iš toliau nurodytų veiksmų:

a) tenkinti dėl naujų klientų atsiradusią paklausą;

b) pakeisti esamus šilumos ar vėsumos gamybos pajėgumus;

c) išplėsti esamus šilumos ar vėsumos gamybos pajėgumus.“;

d) 5 ir 6 dalys pakeičiamos taip:

„5. Valstybės narės gali suteikti galimybę centralizuoto šilumos ar vėsumos tiekimo sistemos operatoriui atsisakyti prijungti trečiuosius tiekėjus ir iš jų pirkti šilumą ar vėsumą bet kuriuo iš šių atvejų:

a) sistema neturi reikiamų pajėgumų, nes šilumą ar vėsumą iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių arba atliekinę šilumą ir vėsumą tiekia kiti tiekėjai;

b) trečiojo tiekėjo tiekiama šiluma ar vėsuma neatitinka techninių parametrų, būtinų norint jį prijungti ir užtikrinti patikimą ir saugų centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemos eksploatavimą;

c) operatorius gali įrodyti, kad suteikus prieigą pernelyg padidėtų šilumos ar vėsumos kaina galutiniams vartotojams, palyginti su kaina, kai naudojamas pagrindinis vietos šildymo ir vėsinimo šaltinis, su kuriuo tas atsinaujinančiųjų išteklių energijos šaltinis arba atliekinė šiluma ir vėsuma konkuruotų;

d) operatoriaus sistema atitinka efektyvaus centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo apibrėžtį, pateiktą [siūlomos nauja redakcija išdėstytos Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos x straipsnyje].

Valstybės narės užtikrina, kad, kai pagal pirmą pastraipą centralizuoto šilumos ar vėsumos tiekimo sistemos operatorius atsisako prijungti šilumos ar vėsumos tiekėją, tas operatorius kompetentingai institucijai pateiktų informaciją apie tokio atsisakymo priežastis, taip pat apie sąlygas ir priemones, kurių reikėtų imtis sistemoje, kad prijungimas būtų įmanomas. Valstybės narės užtikrina, kad būtų taikoma tinkama nepagrįstų atsisakymų klausimo sprendimo procedūra.

6. Siekdamos palengvinti atliekinės šilumos ir vėsumos naudojimą, valstybės narės nustato centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemų operatorių ir galimų atliekinės šilumos ir vėsumos išteklių pramonės ir tretiniame sektoriuose koordinavimo sistemą. Tokia koordinavimo sistema užtikrinamas dialogas, susijęs su atliekinės šilumos ir vėsumos panaudojimu, apimantis bent:

a) centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemų operatorius;

b) pramonės ir tretinio sektoriaus įmones, gaminančias atliekinę šilumą ir vėsumą, kurią galima ekonomiškai panaudoti per centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemas, pavyzdžiui, duomenų centruose, pramonės įmonėse, dideliuose komerciniuose pastatuose ir viešajame transporte; taip pat

c) vietos valdžios institucijas, atsakingas už energetikos infrastruktūros planavimą ir tvirtinimą.“;

e) 8, 9 ir 10 dalys pakeičiamos taip:

„8. Valstybės narės nustato sistemą, pagal kurią elektros energijos skirstymo sistemų operatoriai, bendradarbiaudami su atitinkamuose jų rajonuose veiklą vykdančiais centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemų operatoriais, bent kas ketverius metus įvertins potencialą centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemomis teikti balansavimo ir kitas sistemines paslaugas, įskaitant apkrovos atsaką ir šiluminį perteklinės atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos kaupimą, ir tai, ar naudotis

nustatyta galimybe būtų našiau ir ekonomiškai efektyviau nei alternatyviais sprendimais.

Valstybės narės užtikrina, kad elektros energijos perdavimo ir skirstymo sistemų operatoriai į vertinimo, kurio reikalaujama pagal pirmąją pastraipą, rezultatus atitinkamai atsižvelgtų jų atitinkamose teritorijose planuodami tinklus, į juos investuodami ir plėtodami infrastruktūrą.

Valstybės narės sudaro palankesnes sąlygas centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemų operatoriams ir elektros perdavimo bei skirstymo sistemų operatoriams koordinuoti veiklą, siekdamos užtikrinti, kad balansavimo, kaupimo ir kitos lankstumo paslaugos, pavyzdžiui, apkrovos atsako, kurias teikia centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemų operatoriai, galėtų būti teikiamos jų elektros energijos rinkose.

Valstybės narės gali pirmoje ir trečioje pastraipose nustatytus vertinimo ir koordinavimo reikalavimus taikyti ir dujų perdavimo ir skirstymo sistemų operatoriams, taip pat, be kita ko, vandenilio tinklams ir kitiems energetikos tinklams.

9. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentinga institucija aiškiai apibrėžtų ir viešai skelbtų vartotojų teises ir centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemų eksploatavimo pagal šį straipsnį taisykles ir užtikrintų jų laikymąsi.

10. Valstybė narė neprivalo taikyti 2 ir 9 dalių, jei įvykdoma bent viena iš šių sąlygų:

a) jos centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo procentinė dalis 2018 m. gruodžio 24 d. sudarė ne daugiau kaip 2 % bendrojo galutinio energijos suvartojimo šildant ir vėsinant;

b) jos centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo procentinė dalis 2018 m. gruodžio 24 d. viršijo 2 % bendrojo galutinio energijos suvartojimo šildant ir vėsinant, nes buvo plėtojamas naujas efektyvus centralizuotas šilumos ir vėsumos tiekimas, remiantis pagal Reglamento (ES) 2018/1999 I priedą parengtu integruotu nacionaliniu energetikos ir klimato srities planu ir šios direktyvos 23 straipsnio 1a dalyje nurodytu vertinimu;

c) 90 % bendrojo galutinio energijos kiekio, suvartojamo centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemose, suvartojama centralizuoto šilumos ir vėsumos tiekimo sistemose, atitinkančiose [siūlomos nauja redakcija išdėstytos Energijos vartojimo efektyvumo direktyvos x straipsnyje] pateiktą apibrėžtį.“;

14) 25 straipsnis pakeičiamas taip:

„25 straipsnis

Taršos šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis intensyvumo mažinimas transporto sektoriuje naudojant atsinaujinančiųjų išteklių energiją

1. Kiekviena valstybė narė nustato įpareigojimą degalų tiekėjams užtikrinti, kad:

a) transporto sektoriui būtų tiekiamas toks atsinaujinančiųjų išteklių degalų ir atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos kiekis, kad iki 2030 m. taršos šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis intensyvumas sumažėtų bent 13 %, palyginti su 27 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytu baziniu lygiu, laikantis valstybės narės nustatytos orientacinės trajektorijos;

b) pažangiųjų biodegalų ir biodujų, pagamintų iš IX priedo A dalyje išvardytų pradinių žaliavų, dalis transporto sektoriui tiekiamoje energijoje 2022 m. sudarytų ne mažiau kaip 0,2 %, 2025 m. – 0,5 % ir 2030 m. – 2,2 %, o atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės degalai 2030 m. sudarytų ne mažiau kaip 2,6 %.

Apskaičiuodamos a punkte nurodytą sumažinimą ir b punkte nurodytą dalį, valstybės narės atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės degalus įskaito ir tuo atveju, kai jie naudojami kaip tarpiniai produktai tradiciniams degalams gaminti. Apskaičiuodamos a punkte nurodytą sumažinimą, valstybės narės gali atsižvelgti į perdirbtos anglies kurą.

Nustatydamos įpareigojimą degalų tiekėjams, valstybės narės gali nuspręsti degalų tiekėjams, kurie tiekia elektros energiją ar atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės skystuosius ir dujinius transporto degalus, netaikyti įpareigojimo dėl tų degalų laikytis būtinosios pažangiųjų biodegalų ir biodujų, pagamintų iš IX priedo A dalyje išvardytų pradinių žaliavų, procentinės dalies reikalavimo.

2. Valstybės narės nustato mechanizmą, kuriuo suteikiama galimybė jų teritorijoje esantiems degalų tiekėjams keistis kreditais už atsinaujinančiųjų išteklių energijos tiekimą transporto sektoriui. Ekonominės veiklos vykdytojai, tiekiantys atsinaujinančiųjų išteklių elektros energiją elektrinėms transporto priemonėms per viešąsias įkrovimo stoteles, gauna kreditus, neatsižvelgiant į tai, ar ekonominės veiklos vykdytojams taikomas valstybės narės nustatytas įpareigojimas degalų tiekėjams, ir jie gali tuos kreditus parduoti degalų tiekėjams, o šie galės juos panaudoti 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatytam įpareigojimui vykdyti.“;

15) 26 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Apskaičiuojant 7 straipsnyje nurodytą valstybės narės bendrąjį galutinį atsinaujinančiųjų išteklių energijos suvartojimą ir 25 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytą taršos šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis intensyvumo mažinimo tikslą, biodegalų ir skystųjų bioproduktų, taip pat transporto sektoriuje suvartojamo biomasės kuro, jeigu jie pagaminti iš maistinių ir pašarinių augalų, procentinė dalis turi būti ne daugiau kaip vienu procentiniu punktu didesnė nei tokių degalų dalis galutiniame tos valstybės narės transporto sektoriuje 2020 m. suvartojamame energijos kiekyje ir sudaryti ne daugiau kaip 7 % galutinio tos valstybės narės transporto sektoriuje suvartojamo energijos kiekio.“;

ii) ketvirta pastraipa pakeičiama taip:

„Kai valstybėje narėje nustatyta, kad biodegalų ir skystųjų bioproduktų, taip pat transporto sektoriuje suvartojamo biomasės kuro, pagaminto iš maistinių ir pašarinių augalų, procentinė dalis turi būti mažesnė nei 7 %, arba kai valstybė narė nusprendžia šią procentinę dalį dar labiau apriboti, ta valstybė narė gali 25 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytą šiltnamio efektą sukeliančių dujų intensyvumo mažinimo tikslą atitinkamai sumažinti, atsižvelgdama į tai, kiek dėl tų degalų galėjo būti sumažintas išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis. Šiuo tikslu valstybės narės laiko, kad šie degalai padeda išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį sumažinti 50 %.“;

b) 2 dalies pirmoje pastraipoje žodžiai „25 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą būtinąją procentinę dalį“ pakeičiami žodžiais „25 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo tikslą“ ir penktoje pastraipoje žodžiai „25 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytos būtinosios procentinės dalies“ pakeičiami žodžiais „25 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodyto šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo tikslo“;

16) 27 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) straipsnio antraštė pakeičiama taip:

„Skaičiavimo taisyklės, taikomos transporto sektoriuje ir atsižvelgiant į atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės degalus, nepaisant jų galutinio suvartojimo“;

b) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Apskaičiuojant taršos šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis intensyvumą, nurodytą 25 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte, taikomos šios taisyklės:

a) sumažintas išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis apskaičiuojamas taip:

i) biodegalų ir biodujų atveju – visų rūšių transportui tiekiamų tų degalų kiekį padauginus iš dėl jų sumažinto išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio, nustatyto pagal 31 straipsnį;

ii) atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės degalų ir perdirbtos anglies kuro atveju – visų rūšių transportui tiekiamą šių degalų kiekį padauginus iš dėl jų sumažinto išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio, nustatyto remiantis deleguotaisiais aktais, priimtais pagal 29a straipsnio 3 dalį;

iii) atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos atveju – visų rūšių transportui tiekiamos atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos kiekį padauginus iš lygintino iškastinio kuro vertės $EC_{F(e)}$, nurodytos V priede;

b) 25 straipsnio 1 dalyje nurodytas bazinis lygis apskaičiuojamas transporto sektoriui tiekiamos energijos kiekį padauginus iš lygintino iškastinio kuro vertės $E_{F(t)}$, nurodytos V priede;

c) apskaičiuojant atitinkamą energijos kiekį, taikomos šios taisyklės:

i) transporto sektoriui tiekiamos energijos kiekis nustatomas naudojant III priede nustatytas transporto degalų energines vertes;

ii) nustatydamos į III priedą neįtrauktų transporto degalų energinę vertę, valstybės narės naudojasi atitinkamais Europos standartais, pagal kuriuos nustatomas įvairių rūšių degalų šilumingumas. Jei tuo tikslu nėra priimto Europos standarto, naudojamasi atitinkamais ISO standartais;

iii) transporto sektoriui tiekiamos atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos kiekis nustatomas šiam sektoriui tiekiamos elektros energijos kiekį padauginus iš vidutinės atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos, tiektos valstybės narės teritorijoje per pastaruosius dvejus metus, dalies. Išimties tvarka, jeigu elektros energija gaunama tiesiogiai prisijungus prie įrenginio, gaminančio atsinaujinančiųjų išteklių elektros energiją, ir tiekiama transporto sektoriui, visa ta elektros energija apskaičiuojama kaip atsinaujinančiųjų išteklių energija;

iv) biodegalų ir biodujų, pagamintų iš IX priedo B dalyje išvardytų pradinių žaliavų, procentinė dalis turi sudaryti ne daugiau kaip 1,7 % degalų ir elektros energijos, patiektų transporto sektoriui, energinės vertės, išskyrus Kiprą ir Maltą;

d) taršos šiltnamio efektą sukeliančiomis dujomis intensyvumo mažinimas naudojant atsinaujinančiųjų išteklių energiją apskaičiuojamas išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, sumažintą naudojant visų rūšių transportui tiekiamus biodegalus, biodujas ir atsinaujinančiųjų išteklių elektros energiją, padalijus iš bazinio lygio.

Komisijai pagal 35 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant papildyti šią direktyvą, dėl III priede nurodytos transporto degalų energinės vertės priderinimo prie mokslo ir technikos pažangos.“;

c) įterpiama 1a dalis:

„1a. Apskaičiuojant 25 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nurodytus tikslus, taikomos šios taisyklės:

a) apskaičiuojant vardiklį, t. y. transporto sektoriuje suvartotą energijos kiekį, įskaitomi visi transporto sektoriui patiekti degalai ir elektros energiją;

b) apskaičiuojant skaitiklį, įskaitoma visų rūšių transporto sektoriams Sąjungos teritorijoje patiektų pažangiųjų biodegalų ir biodujų, pagamintų iš IX priedo A dalyje išvardytų pradinių žaliavų, ir atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės degalų energinė vertė;

c) laikoma, kad aviacijos ir jūrų transporto sektoriams patiektų pažangiųjų biodegalų ir biodujų, pagamintų iš IX priedo A dalyje išvardytų pradinių žaliavų, ir atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės degalų dalys yra 1,2 karto didesnės už jų energinę vertę.“;

d) 2 dalis išbraukiama;

d) 3 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirma, antra ir trečia pastraipos išbraukiamos;

ii) ketvirta pastraipa pakeičiama taip:

„Jei elektros energija naudojama atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės degalams gaminti (tiesiogiai arba tarpinių produktų gamybai), atsinaujinančiųjų išteklių energijos procentinei daliai apskaičiuoti naudojama vidutinė per dvejus metus iki aptariamų metų išmatuota atsinaujinančiųjų išteklių elektros energijos procentinė dalis gamybos šalyje.“;

iii) penktos pastraipos įžanginis sakinys pakeičiamas taip:

„Tačiau elektros energija, gaunama tiesiogiai prisijungus prie įrenginio, gaminančio atsinaujinančiųjų išteklių elektros energiją, gali būti visa apskaičiuojama kaip atsinaujinančiųjų išteklių elektros energija, kai ji naudojamas atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės degalams gaminti, jeigu įrenginys:“;

17) 28 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 2, 3 ir 4 dalys išbraukiamos.

b) 5 dalis pakeičiama taip:

„Ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. Komisija pagal 35 straipsnį priima deleguotuosius aktus, siekdama papildyti šią direktyvą, kad būtų apibrėžta metodika, pagal kurią nustatoma transporto biodegalų ir biodujų procentinė dalis, gaunama bendro proceso metu biomasę apdorojant kartu su iškastiniu kuru.“;

c) 7 dalyje žodžiai „25 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nustatytu“ pakeičiami žodžiais „25 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkte nustatytu“;

18) 29 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis iš dalies keičiama taip:

i) pirmos pastraipos a punktas pakeičiamas taip:

„a) įnašas siekiant valstybių narių atsinaujinančiųjų išteklių energijos procentinių dalių ir šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje, 15a straipsnio 1 dalyje, 22a straipsnio 1 dalyje, 23 straipsnio 1 dalyje, 24 straipsnio 4 dalyje ir 25 straipsnio 1 dalyje nurodytų tikslų;“;

ii) ketvirta pastraipa pakeičiama taip:

„Biomasės kuras turi atitikti 2–7 ir 10 dalyse nustatytus tvarumo ir išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimo kriterijus, jei jis naudojamas:

– a) kietojo biomasės kuro atveju – įrenginiuose, gaminančiuose elektros energiją, šilumą ir vėsumą, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra 5 MW arba didesnė,

– b) dujinio biomasės kuro atveju – įrenginiuose, gaminančiuose elektros energiją, šilumą ir vėsumą, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra 2 MW arba didesnė,

– c) įrenginiuose, gaminančiuose dujinį biomasės kurą, kuriuose vidutinis biometano srautas yra:

  i) didesnis nei 200 m^3 metano ekvivalento per valandą, matuojant standartinėmis temperatūros ir slėgio sąlygomis (t. y. esant 0 °C temperatūrai ir 1 baro atmosferos slėgiui);

  ii) jei biodujas sudaro metano ir kitų nedegių dujų mišinys, metano srautui taikoma i punkte nustatyta ribinė vertė, proporcingai perskaičiuota metano tūrio daliai mišinyje.“;

iii) po ketvirtos pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„Įrenginiams, kurių bendra vardinė šiluminė galia arba biometano srautas mažesni, valstybės narės gali taikyti tvarumo ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimo kriterijus.“;

b) 3 dalyje po pirmos pastraipos įterpiama ši pastraipa:

„Ši dalis, išskyrus pirmos pastraipos c punktą, taip pat taikoma biodegalams, skystiesiems bioproduktams ir biomasės kurui, pagamintiems iš miško biomasės.“;

c) 4 dalis papildoma šia pastraipa:

„Pirma pastraipa, išskyrus b ir c punktus, ir antra pastraipa taip pat taikomos biodegalams, skystiesiems bioproduktams ir biomasės kurui, pagamintiems iš miško biomasės.“;

d) 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Iš žemės ūkio ar miško biomasės pagaminti biodegalai, skystieji bioproduktai ir biomasės kuras, į kuriuos atsižvelgiama 1 dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktuose nurodytais tikslais, neturi būti pagaminti iš žaliavų, gautų iš žemės, kuri 2008 m. sausio mėn. buvo durpynas, nebent pateikiama įrodymų, kad tai žaliavai auginti ir derliui nuimti nereikalingas anksčiau nenusausintos dirvos sausinimas.“;

e) 6 dalies pirmos pastraipos a punkto iv papunktis pakeičiamas taip:

„iv) kirtimas būtų atliekamas rūpinantis dirvožemio kokybės ir biologinės įvairovės išlaikymu, siekiant kuo labiau sumažinti neigiamą poveikį – būtų vengiama rauti kelmus ir šaknis, alinti neliestus miškus ar juos paversti įveistais miškais, taip pat kirsti pažeidžiamuose dirvožemiuose augantį medyną; atliekama kuo mažiau didelio masto plynojo kirtimo ir užtikrinamos vietoje priimtinos negyvos medienos gavybos ribinės vertės bei reikalavimai naudoti medienos ruošos sistemas, kuriomis kuo labiau mažinamas poveikis

dirvožemio kokybei, įskaitant dirvožemio tankinimą, ir biologinės įvairovės ypatybėms bei buveinėms,“;

f) 6 dalies pirmos pastraipos b punkto iv papunktis pakeičiamas taip:

„iv) kirtimas būtų atliekamas rūpinantis dirvožemio kokybės ir biologinės įvairovės išlaikymu, siekiant kuo labiau sumažinti neigiamą poveikį – būtų vengiama rauti kelmus ir šaknis, alinti neliestus miškus ar juos paversti įveistais miškais, taip pat kirsti pažeidžiamuose dirvožemiuose augantį medyną; atliekama kuo mažiau didelio masto plynojo kirtimo ir užtikrinamos vietoje priimtinos negyvos medienos gavybos ribinės vertės bei reikalavimai naudoti medienos ruošos sistemas, kuriomis kuo labiau mažinamas poveikis dirvožemio kokybei, įskaitant dirvožemio tankinimą, ir biologinės įvairovės ypatybėms bei buveinėms,“;

g) 10 dalies pirmos pastraipos d punktas pakeičiamas taip:

„d) bent 70 % – elektros energijos, šilumos ir vėsumos gamybai iš biomasės kuro, naudojamo įrenginiuose iki 2025 m. gruodžio 31 d., ir bent 80 % – nuo 2026 m. sausio 1 d.“;

19) įterpiamas 29a straipsnis:

„29a straipsnis

Išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimo kriterijai, taikomi atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kurui ir perdirbtos anglies kurui

1. Atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kuro energija įskaičiuojama į valstybių narių atsinaujinančiųjų išteklių energijos dalį ir 3 straipsnio 1 dalyje, 15a straipsnio 1 dalyje, 22a straipsnio 1 dalyje, 23 straipsnio 1 dalyje, 24 straipsnio 4 dalyje ir 25 straipsnio 1 dalyje nurodytus tikslus tik tuo atveju, jei naudojant tą kurą išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis sumažėja bent 70 %.

2. Perdirbtos anglies kuro energija gali būti įskaičiuojama į išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio mažinimo tikslą, nurodytą 25 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte, tik tuo atveju, jei naudojant tą kurą išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis sumažėja bent 70 %.

3. Komisijai pagal 35 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant papildyti šią direktyvą, kad būtų apibrėžta metodika, pagal kurią įvertinamas išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimas naudojant atsinaujinančiųjų išteklių nebiologinės kilmės kurą ir perdirbtos anglies kurą. Metodika užtikrinama, kad už CO_2, už kurio surinkimą jau gautas išmetamųjų teršalų kreditas pagal kitas teisės aktų nuostatas, nebūtų suteikiamas kreditas už išvengtą teršalų išmetimą.“;

20) 30 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirmos pastraipos įvadinė frazė pakeičiama taip:

„Kai atsinaujinančiųjų išteklių kuras ir perdirbtos anglies kuras turi būti įskaičiuojami į 3 straipsnio 1 dalyje, 15a straipsnio 1 dalyje, 22a straipsnio 1 dalyje, 23 straipsnio 1 dalyje, 24 straipsnio 4 dalyje ir 25 straipsnio 1 dalyje nurodytus tikslus, valstybės narės reikalauja, kad ekonominės veiklos vykdytojai įrodytų, jog yra įvykdyti 29 straipsnio 2–7 dalyse bei 10 dalyje ir 29a straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyti tvarumo ir išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimo kriterijai, taikomi atsinaujinančiųjų išteklių kurui ir perdirbtos anglies kurui. Tuo tikslu jos reikalauja, kad ekonominės veiklos vykdytojai naudotų masės balanso sistemą, kuri:“;

b) 3 dalies pirma ir antra pastraipos pakeičiamos taip:

„Valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad ekonominės veiklos vykdytojai pateiktų patikimą informaciją apie 29 straipsnio 2–7 dalyse bei 10 dalyje ir 29a straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų tvarumo ir išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimo kriterijų laikymąsi ir atitinkamos valstybės narės prašymu pateiktų duomenis, kurie buvo panaudoti rengiant informaciją.

Šioje dalyje nustatyti įpareigojimai taikomi neatsižvelgiant į tai, ar atsinaujinančiųjų išteklių kuras ir perdirbtos anglies kuras gaminami Sąjungoje ar importuojami. Vartotojams ekonominės veiklos vykdytojų, tiekėjų ar atitinkamų kompetentingų institucijų interneto svetainėse pateikiama informacija apie kiekvieno kuro tiekėjo tiekiamų biokuro, skystųjų bioproduktų ir biomasės kuro geografinę kilmę ir pradinių žaliavų tipą; ši informacija kasmet atnaujinama.“;

c) 4 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Komisija gali nuspręsti, kad pagal savanoriškas nacionalines ar tarptautines schemas, kuriomis nustatomi atsinaujinančiųjų išteklių kuro ir perdirbtos anglies kuro gamybos standartai, būtų teikiami tikslūs duomenys apie išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimą 29 straipsnio 10 dalies ir 29a straipsnio 1 ir 2 dalių tikslais, būtų įrodoma, kad laikomasi 27 straipsnio 3 dalies ir 31a straipsnio 5 dalies, arba įrodoma, kad biodegalų, skystųjų bioproduktų ir biomasės kuro siuntos atitinka 29 straipsnio 2–7 dalyse nustatytus tvarumo kriterijus. Siekdami įrodyti, kad laikosi 29 straipsnio 6 ir 7 dalyse nustatytų kriterijų, ekonominės veiklos vykdytojai gali reikalaujamus gavybos teritorijos lygmens įrodymus teikti tiesiogiai. 29 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos c punkto ii papunkčio tikslais Komisija gali pripažinti retų, galinčių išnykti arba nykstančių ekosistemų ar rūšių, pripažintų tarptautiniais susitarimais arba įtrauktų į tarpvyriausybinių organizacijų ar Tarptautinės gamtos apsaugos sąjungos sudarytus sąrašus, apsaugos teritorijas.“;

d) 6 dalis pakeičiama taip:

„6. Valstybės narės gali sukurti nacionalines schemas, pagal kurias 29 straipsnio 2–7 dalyse ir 10 dalyje, taip pat 29a straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų tvarumo ir išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimo kriterijų laikymasis,

remiantis metodika, parengta pagal 29a straipsnio 3 dalį, būtų tikrinamas visoje priežiūros grandinėje, į kurią sujungtos kompetentingos nacionalinės institucijos. Tos schemos taip pat gali būti naudojamos siekiant patikrinti ekonominės veiklos vykdytojų į Sąjungos duomenų bazę įtrauktos informacijos tikslumą ir išsamumą, įrodyti, kad laikomasi 27 straipsnio 3 dalies nuostatų, ir sertifikuoti biodegalus, skystuosius bioproduktus ir biomasės kurą, dėl kurių kyla nedidelė netiesioginio žemės naudojimo keitimo rizika.

Valstybė narė apie tokią savo nacionalinę schemą gali pranešti Komisijai. Komisija teikia pirmenybę tokios schemos vertinimui, kad palengvintų abipusį dvišalį ir daugiašalį šių schemų pripažinimą. Komisija, pasinaudojama įgyvendinimo aktais, gali nuspręsti, ar tokia nacionalinė schema, apie kurią buvo pranešta, atitinka šioje direktyvoje nustatytas sąlygas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 34 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Jei sprendimas yra teigiamas, pagal kitas schemas, kurias Komisija pripažino pagal šį straipsnį, negali būti atsisakyta tarpusavyje pripažinti tos valstybės narės nacionalinės schemos, atsižvelgiant į atitikties tvarumo kriterijams, dėl kurių ją pripažino Komisija, tikrinimą.

Įrenginiams, gaminantiems elektros energiją, šilumą ir vėsumą, kurių bendra vardinė šiluminė galia yra nuo 5 iki 10 MW, valstybės narės nustato supaprastintas nacionalines patikros schemas, siekdamos užtikrinti, kad būtų laikomasi 29 straipsnio 2–7 dalyse ir 10 dalyje nustatytų tvarumo ir išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimo kriterijų.“;

e) 9 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Jei ekonominės veiklos vykdytojas pateikia įrodymų ar duomenų, gautų pagal schemą, dėl kurios pagal 4 arba 6 dalį buvo priimtas sprendimas, valstybė narė nereikalauja, kad ekonominės veiklos vykdytojas pateiktų papildomų įrodymų, jog laikytasi tą schemą sudarančių elementų, dėl kurių schemą pripažino Komisija.“;

f) 10 dalis pakeičiama taip:

„Valstybės narės prašymu, kuris gali būti paremtas ekonominės veiklos vykdytojo prašymu, Komisija, remdamasi visais turimais įrodymais, išnagrinėja, ar įvykdyti 29 straipsnio 2–7 bei 10 dalyse ir 29a straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyti tvarumo ir išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimo kriterijai, susiję su atsinaujinančiųjų išteklių kuro ir perdirbtos anglies kuro šaltiniu.

Per šešis mėnesius nuo tokio prašymo gavimo dienos ir pagal 34 straipsnio 3 dalyje nurodytą nagrinėjimo procedūrą Komisija, pasinaudodama įgyvendinimo aktais, nusprendžia, ar susijusi valstybė narė gali:

a) 29 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a, b ir c punktuose nurodytais tikslais atsižvelgti į atsinaujinančiųjų išteklių kurą ir perdirbtos anglies kurą, gautą iš to šaltinio, arba

b) nukrypstant nuo šio straipsnio 9 dalies reikalauti, kad atsinaujinančiųjų išteklių kuro ir perdirbtos anglies kuro šaltinio tiekėjai pateiktų papildomų įrodymų, jog tų tvarumo ir išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimo kriterijų ir

tų išmetamo šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio sumažėjimo ribų yra laikomasi.“;

21) 31 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys išbraukiamos;

22) įterpiamas šis straipsnis:

„31a straipsnis

Sąjungos duomenų bazė

1. Komisijos užtikrinta, kad būtų sukurta Sąjungos duomenų bazė, kuria būtų sudarytos sąlygos atsekti atsinaujinančiųjų išteklių skystąjį ir dujinį kurą ir perdirbtos anglies kurą.

2. Valstybės narės reikalauja, kad atitinkami ekonominės veiklos vykdytojai į tą duomenų bazę laiku įrašytų tikslią informaciją apie atliktus sandorius ir su tokiais sandoriais susijusio kuro tvarumo charakteristikas, įskaitant per jo gyvavimo ciklą išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, pradedant nuo gamybos vietos iki jo sunaudojimo Sąjungoje momento. Į duomenų bazę taip pat įtraukiama informacija apie tai, ar buvo suteikta parama konkrečios kuro siuntos gamybai, ir, jei taip, nurodomas paramos schemos tipas.

   Prireikus, siekiant pagerinti duomenų atsekamumą visoje tiekimo grandinėje, Komisijai pagal 35 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, siekiant toliau išplėsti į Sąjungos duomenų bazę įtrauktinos informacijos apimtį, kad ji apimtų atitinkamus duomenis iš gamybos vietos arba žaliavų, naudojamų kurui gaminti, surinkimo vietos.

   Valstybės narės reikalauja, kad kuro tiekėjai į Sąjungos duomenų bazę įvestų informaciją, reikalingą patikrinti, ar laikomasi 25 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatytų reikalavimų.

3. Valstybėms narėms suteikiama prieiga prie Sąjungos duomenų bazės, kad jos galėtų stebėti ir tikrinti duomenis.

4. Jei atsinaujinančiųjų išteklių dujų siuntos gamybai yra išduotos kilmės garantijos, valstybės narės užtikrina, kad tos kilmės garantijos būtų panaikintos anksčiau, nei atsinaujinančiųjų išteklių dujų siunta gali būti įregistruota duomenų bazėje.

5. Valstybės narės užtikrina, kad būtų tikrinamas ekonominės veiklos vykdytojų į duomenų bazę įtrauktos informacijos tikslumas ir išsamumas, pavyzdžiui, naudojant savanoriškas ar nacionalines schemas.

   Duomenims tikrinti naudojant savanoriškas arba nacionalines schemas, kurias Komisija pripažino pagal 30 straipsnio 4, 5 ir 6 dalis, kaip duomenų rinkimo tarpininkai gali būti naudojamos trečiųjų šalių informacinės sistemos, jei apie tokį naudojimą yra pranešta Komisijai.“;

23) 35 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

   a) 2 dalis pakeičiama taip:

„Įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus, nurodytus 8 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje, 29a straipsnio 3 dalyje, 26 straipsnio 2 dalies ketvirtoje pastraipoje, 26 straipsnio 2 dalies penktoje pastraipoje, 27 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, 27 straipsnio 3 dalies ketvirtoje pastraipoje, 28 straipsnio 5 dalyje, 28 straipsnio 6 dalies antroje pastraipoje, 31 straipsnio 5 dalies antroje pastraipoje ir 31a straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo [šios iš dalies keičiančios direktyvos įsigaliojimo]. Likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos Komisija parengia naudojimosi deleguotaisiais įgaliojimais ataskaitą. Deleguotieji įgaliojimai savaime pratęsiami tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno laikotarpio pabaigos.“;

b) 4 dalis pakeičiama taip:

„Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kada atšaukti 7 straipsnio 3 dalies penktoje pastraipoje, 8 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje, 29a straipsnio 3 dalyje, 26 straipsnio 2 dalies ketvirtoje pastraipoje, 26 straipsnio 2 dalies penktoje pastraipoje, 27 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, 27 straipsnio 3 dalies ketvirtoje pastraipoje, 28 straipsnio 5 dalyje, 28 straipsnio 6 dalies antroje pastraipoje, 31 straipsnio 5 dalyje ir 31a straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytus deleguotuosius įgaliojimus. Sprendimu dėl įgaliojimų atšaukimo nutraukiami tame sprendime nurodyti įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus. Sprendimas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų galiojimui.“;

c) 7 dalis pakeičiama taip:

„Pagal 7 straipsnio 3 dalies penktą pastraipą, 8 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, 29a straipsnio 3 dalį, 26 straipsnio 2 dalies ketvirtą pastraipą, 26 straipsnio 2 dalies penktą pastraipą, 27 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, 27 straipsnio 3 dalies ketvirtą pastraipą, 28 straipsnio 5 dalį, 28 straipsnio 6 dalies antrą pastraipą, 31 straipsnio 5 dalį ir 31a straipsnio 2 dalies antrą pastraipą priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuo atveju, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie šį aktą dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškia prieštaravimų arba jeigu dar nepasibaigus šiam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai, kad prieštaravimų nereikš. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva šis laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiais.“;

24) priedai iš dalies keičiami pagal šios direktyvos priedą.

2 straipsnis

Reglamento (ES) 2018/1999 pakeitimai

1) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 11 punktas pakeičiamas taip:

„11) Sąjungos 2030 m. energetikos ir klimato politikos tikslai – Sąjungos lygmens privalomas tikslas iki 2030 m. visuose ekonomikos sektoriuose išmetamą ŠESD kiekį, palyginti su 1990 m. kiekiu, sumažinti bent 40 %, Direktyvos (ES) 2018/2001 3 straipsnyje nurodytas Sąjungos 2030 m. privalomas atsinaujinančiųjų išteklių energijos tikslas, Sąjungos lygmens pagrindinis tikslas iki 2030 m. energijos vartojimo efektyvumą padidinti bent 32,5 %, tikslas iki 2030 m. sujungti 15 % elektros energijos tinklų ir kiti vėlesni tokio pobūdžio tikslai, kuriuos pasiekti iki 2030 m. susitarė Europos Vadovų Taryba arba Europos Parlamentas ir Taryba;“;

b) 20 punkto b papunktis pakeičiamas taip:

„b) pagal Komisijos rekomendacijas, remiantis pagal 29 straipsnio 1 dalies b punktą atliekamu vertinimu atsinaujinančiųjų išteklių energijos srityje, nustatyti valstybės narės veiksmai, kuriais anksti užtikrintas jos įnašas siekiant Direktyvos (ES) 2018/2001 3 straipsnyje nurodyto Sąjungos 2030 m. privalomo atsinaujinančiųjų išteklių energijos tikslo, įvertinus tos valstybės nacionalinius atsinaujinančiųjų išteklių energijos atskaitos taškus;“;

(2) 4 straipsnio a punkto 2 papunktis pakeičiamas taip:

„2) susijusius su atsinaujinančiųjų išteklių energija:

siekiant įgyvendinti Direktyvos (ES) 2018/2001 3 straipsnyje nurodytą Sąjungos 2030 m. privalomą atsinaujinančiųjų išteklių energijos tikslą – valstybės narės įnašą siekiant to tikslo, t. y. valstybės narės bendrojo galutinio energijos suvartojimo procentinę dalį, kurią turi sudaryti atsinaujinančiųjų išteklių energija 2030 m., ir orientacinę to įnašo trajektoriją nuo 2021 m. Iki 2022 m. pagal šią orientacinę trajektoriją turi būti pasiektas bent 18 % bendro procentinės dalies, kurią sudaro atsinaujinančiųjų išteklių energija, padidėjimo atskaitos taškas, atsižvelgiant į tos valstybės narės privalomą 2020 m. nacionalinį tikslą ir jos įnašą siekiant 2030 m. tikslo. Iki 2025 m. pagal šią orientacinę trajektoriją turi būti pasiektas bent 43 % bendro procentinės dalies, kurią sudaro atsinaujinančiųjų išteklių energija, padidėjimo atskaitos taškas, atsižvelgiant į tos valstybės narės privalomą 2020 m. nacionalinį tikslą ir jos įnašą siekiant 2030 m. tikslo. Iki 2027 m. pagal šią orientacinę trajektoriją turi būti pasiektas bent 65 % bendro procentinės dalies, kurią sudaro atsinaujinančiųjų išteklių energija, padidėjimo atskaitos taškas, atsižvelgiant į tos valstybės narės privalomą 2020 m. nacionalinį tikslą ir jos įnašą siekiant 2030 m. tikslo.

Iki 2030 m. pagal šią orientacinę trajektoriją turi būti užtikrintas bent planuotas valstybės narės įnašas. Jei valstybė narė tikisi viršyti savo privalomą nacionalinį 2020 m. tikslą, jos orientacinė trajektorija gali prasidėti tame lygyje, kurį numatoma pasiekti. Drauge sudėjus rezultatus pagal valstybių narių orientacines trajektorijas turi būti pasiekti Sąjungos atskaitos taškai 2022 m., 2025 m. ir 2027 m. ir Sąjungos 2030 m. privalomas atsinaujinančiųjų išteklių energijos tikslas, nurodytas Direktyvos (ES) 2018/2001 3 straipsnyje. Atskirai nuo savo įnašo siekiant šio Sąjungos tikslo ir šio reglamento tikslais sudaromos savo orientacinės trajektorijos valstybė narė turi teisę nurodyti platesnio užmojo tikslus nacionalinės politikos tikslais.“;

(3) 5 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės kolektyviai užtikrina, kad, sudėjus jų įnašus, būtų pasiektas bent jau Direktyvos (ES) 2018/2001 3 straipsnyje nurodytas Sąjungos 2030 m. privalomo atsinaujinančiųjų išteklių energijos tikslo lygis.“;

(4) 29 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Atlikdama 1 dalyje nurodytą atsinaujinančiųjų išteklių energijos srities vertinimą, Komisija įvertina pažangą, padarytą siekiant tam tikrą Sąjungos bendrojo galutinio energijos suvartojimo procentinę dalį gauti iš atsinaujinančiųjų išteklių, laikantis Sąjungos orientacinės trajektorijos, pagal kurią 2020 m. atsinaujinančiųjų išteklių energija turėtų sudaryti 20 %, 2022 m. turėtų būti pasiektas bent 18 % bendrojo iš atsinaujinančiųjų išteklių gautos energijos procentinės dalies didinimo, atsižvelgiant į Sąjungos 2020 m. atsinaujinančiųjų išteklių energijos tikslą ir Sąjungos 2030 m. atsinaujinančiųjų išteklių energijos tikslą, atskaitos taškas, 2025 m. šis atskaitos taškas turėtų būti 43 %, o 2027 m. – 65 %, ir 2030 m. turėtų būti pasiektas Direktyvos (ES) 2018/2001 3 straipsnyje nurodytas Sąjungos 2030 m. privalomas atsinaujinančiųjų išteklių energijos tikslas.“

3 straipsnis

Direktyvos 98/70/EB pakeitimai

Direktyva 98/70/EB iš dalies keičiama taip:

1) 1 straipsnis pakeičiamas taip:

„1 straipsnis

Taikymo sritis

Šioje direktyvoje nustatomos degalų, skirtų naudoti kelių transporto priemonėse, ne keliais judančiose mašinose (įskaitant vidaus vandens kelių laivus, kai jie ne jūroje), žemės ir miškų ūkio traktoriuose arba pramoginiuose laivuose, kai jie ne jūroje, su kibirkštinio ir slėginio uždegimo varikliais, techninės specifikacijos, grindžiamos sveikatos ir aplinkos apsaugos reikmėmis, atsižvelgiant į tų variklių techninius reikalavimus.“;

2) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1, 2 ir 3 punktai pakeičiami taip:

„1. Benzinas – lakioji mineralinė alyva, skirta naudoti transporto priemonėse su kibirkštinio uždegimo vidaus degimo varikliais, kurios KN kodai 2710 12 41, 2710 12 45 ir 2710 12 49.

2. Dyzelinas – gazolis, kurio KN kodas 2710 19 43[28], kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 715/2007[29] bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) 595/2009[30], ir kuris naudojamas savaeigėse transporto priemonėse.

„3. Ne keliais judančiose mašinose (įskaitant vidaus vandens kelių laivus), žemės ir miškų ūkio traktoriuose ir pramoginiuose laivuose skirtas naudoti gazolis – iš naftos gautas skystis, kurio KN kodas 27101943[31], kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2013/53/ES[32], Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 167/2013[33] ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) 2016/1628[34], ir kuris skirtas naudoti slėginio uždegimo varikliuose.“;

(b) 8 ir 9 punktai pakeičiami taip:

„8. Tiekėjas – kuro tiekėjas, apibrėžtas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2018/2001[35] 2 straipsnio pirmos pastraipos 38 punkte.

9. Biodegalai – biodegalai, apibrėžti Direktyvos 2018/2001 2 straipsnio pirmos pastraipos 33 punkte.“;

3) 4 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės reikalauja, kad tiekėjai užtikrintų dyzelino, kurio sudėtyje yra iki 7 % riebalų rūgščių metilesterio (RRME), tiekimą rinkai.“;

(b) 2 dalis pakeičiama taip:

---

[28] Šių KN kodų numeracija nurodyta Bendrajame muitų tarife, nustatytame 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987 9 7, p. 1).

[29] 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 715/2007 dėl variklinių transporto priemonių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į išmetamųjų teršalų kiekį iš lengvųjų keleivinių ir komercinių transporto priemonių (Euro 5 ir Euro 6) ir dėl transporto priemonių remonto ir priežiūros informacijos prieigos (OL L 171, 2007 6 29, p. 1).

[30] 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 595/2009 dėl motorinių transporto priemonių ir variklių tipo patvirtinimo atsižvelgiant į sunkiųjų transporto priemonių išmetamų teršalų kiekį (euro VI) ir dėl galimybės naudotis transporto priemonių remonto ir priežiūros informacija, iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 715/2007 ir Direktyvą 2007/46/EB, bei panaikinantis Direktyvas 80/1269/EEB, 2005/55/EB ir 2005/78/EB (OL L 188, 2009 7 18, p. 1).

[31] Šių KN kodų numeracija nurodyta Bendrajame muitų tarife, nustatytame 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987 9 7, p. 1).

[32] 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/53/ES dėl pramoginių ir asmeninių laivų, kuria panaikinama Direktyva 94/25/EB (OL L 354, 2013 12 28, p. 90).

[33] 2013 m. vasario 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 167/2013 dėl žemės ir miškų ūkio transporto priemonių patvirtinimo ir rinkos priežiūros (OL L 60, 2013 3 2, p. 1).

[34] 2016 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/1628 dėl reikalavimų, susijusių su ne keliais judančių mechanizmų vidaus degimo variklių dujinių ir kietųjų dalelių išmetamųjų teršalų ribinėmis vertėmis ir tipo patvirtinimu, kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (ES) Nr. 1024/2012 ir (ES) Nr. 167/2013 ir iš dalies keičiama bei panaikinama Direktyva 97/68/EB (OL L 354, 2013 12 28, p. 53).

[35] Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/2001 dėl skatinimo naudoti atsinaujinančiųjų išteklių energiją (OL L 328, 2018 12 21, p. 82).

„2. Valstybės narės užtikrina, kad didžiausias leistinas sieros kiekis gazolyje, skirtame naudoti ne keliais judančiose mašinose (įskaitant vidaus vandens kelių laivus), žemės ir miškų ūkio traktoriuose ir pramoginiuose laivuose, būtų 10 mg/kg. Valstybės narės užtikrina, kad skystuosius degalus, išskyrus gazolį, vidaus vandens kelių laivuose ir pramoginiuose laivuose būtų galima naudoti tik tuo atveju, jei sieros kiekis šiuose skystuosiuose degaluose neviršija tame gazolyje leidžiamo didžiausio kiekio.“;

4) 7a–7e straipsniai išbraukiami;

5) 9 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalies g, h, i ir k punktai išbraukiami;

(b) 2 dalis išbraukiama;

6) I, II, IV ir V priedai iš dalies keičiami pagal šios direktyvos I priedą.

4 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

(1) Valstybės narės užtikrina, kad duomenys, susiję su [LB: pakeisti nurodant kalendorinius metus, kuriais įsigalioja panaikinimas] metais arba jų dalimi, surinkti ir perduoti valstybės narės paskirtajai institucijai pagal Direktyvos 98/70/EB 7a straipsnio 1 dalies trečią pastraipą ir 7a straipsnio 7 dalį, kurios išbraukiamos šios direktyvos 3 straipsnio 4 dalimi, būtų pateikti Komisijai.

(2) Šio straipsnio 1 dalyje nurodytus duomenis Komisija įtraukia į visas ataskaitas, kurias ji privalo pateikti pagal Direktyvą 98/70/EB.

5 straipsnis

Perkėlimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliotų įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2024 m. gruodžio 31 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

6 straipsnis

Panaikinimas

Tarybos direktyva (ES) 2015/652[36] panaikinama nuo [LB: pakeisti nurodant kalendorinius metus, kuriais įsigalioja panaikinimas].

7 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Europos Parlamento vardu	*Tarybos vardu*
Pirmininkas	*Pirmininkas*

[36] 2015 m. balandžio 20 d. Tarybos direktyva (ES) 2015/652, kuria nustatomi skaičiavimo metodai ir atskaitomybės reikalavimai pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 98/70/EB dėl benzino ir dyzelinių degalų (dyzelino) kokybės, OL L 107, 2015 4 25, p. 26–67.